

له بلاو كراوه كانی مائپه ری بههشت

غهبهت

و

شوینه واره خرا په كانی له سه ر تاك و كومه ل^۷

به پیئوس:

حسین بن عوده العوایشه

وهرگیړانس به ده ستکار به وه:

م. شاخه وان جه واد نه حمهد

پیش نویژو وتار بیژی مزگه وتی (سهید نه حمهدی فه یله سوف) له چه مچه مال- پیریادی

۱۴۳۰ کویچی - ۲۰۰۹ زاینی

چاپی سییه م

مائپه ری بههشت

ba8.org

مائپه رینکی نیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پیئناو بلاو كړدنه وهی نه و نیسلامه یه كه سه نه فی
صانح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون -
وه سه ر به هیج گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپهري بههشت

ئەو كتيب و بابەت و ليكۆئينهوه شهريانه بلاو دهكاتەوه كه دەبنه هۆي:

١. شارەزاکردنی موسولمانان و پهروهردەکردنیان لەسەر ريگا راستەكەي ئيسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبێ بە گەرانهوه بۆ پهپهوه رهسەنه كەي ئيسلام، كه بریتی یه له قورئان و سوننهت، به تېگهشتنی پيشين و پيشهوايانی ئوممهت.

٢. پاک کردنهوهی بیروباوهپ و رهوشتی موسولمانان، له دیاردهکانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاولتن و تهصفیه کردنی ئایینی ئيسلام له بیدعه و بۆچونه داهینراوهکان.

٤. وربا کردنهوهی موسولمانان له شوپنهواری خراپی ریوايهته لاواز و ههلبهستراوهکان.

٥. پته و کردنی برایهتی یهکی راستهقینه لهسەر بناغه فراوانه جیگیرهكەي ئيسلام و نههپشتن و كهمکردنهوهی دهمارگیری مهزههبي و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی کۆمه‌لگایه له ئيسلامی رهسەن و دروستکردنی تاك و کۆیهتی بۆ تېگهشتن له سه‌رچاوه‌کانی كه بریتین له قورئانی پیروژ و سوننهتی صه‌حیح و ئاشکراکردنی ئەو شتانهی كه نامۆن به ئيسلام و خراونه‌ته نیویهوه به چه‌ندین دهسته‌واژهی ده‌نگ و په‌نگ و نوسراوی له بواره‌کانی بیروباوهپ و رهوشت و ئاکار و پهروه‌رده و زانست و پزیشکی و گه‌شەي کۆمه‌لایه‌تی.

خودایه داوات ئی ده‌کەین دامه‌زوامان بکهیت ، وته‌وفیقمان بدهیت بۆ هەر کار وگوفتاریکی جوان وچاک بهو شیوه‌یه‌یی که‌خۆت لێی رازیت.

ستافی مائپهري بههشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُونَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ (آل عمران: ١٠٢)

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ (النساء: ١)

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ (الأحزاب: ٧٠-٧١)

أما بعد :

فإنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پێشهکی:

برایان و خوشکانی زۆر به پڕیز..... له راستیدا به پپیویستم زانی له خزمهتی به پڕیزتاندا بابەتیکی وا پیشکەش بکەم که گومانی تێدانیه به شیکی زۆر بهر

بلاوی کۆمەلگەى داگیرکردووە و ھۆکاریکی گرنگیشە بو لەناوبردنی چاکەکان، بۆیە ئەو تاوانەش (غەببەتە) کە بەپاستی پەپەرى ناسکی دل دەژاکینى و دەشببیتە ھۆى پەیدا بوونی پق و کینە و بوغز لە نێو موسوڵماناندا، ھەر ھە ئەنجام نەدانى غەببەت و خوگرتنەو ھە لى پاستە بە دەم کاریکی ئاسانە بە لام بە کردووە زۆرى دەوێت و گرانیشە، بۆیە ئەى ئەوانەى بە نھینى ئازارى خوشکان و برایانى موسوڵمان دەدەن لە خوا بترسن و پەشیمان ببنەو، چونکە بە پاستى لە پوژى دوایدا دەبنە ھەلگری کۆلى تاوانى ئەوان و ھىچى تر، خوشەوستانم گومانى تىدانىیە کە غەببەت بە زمان دەکریت ھەندى جاریش بە ئىشارەت و شتى تر بە لام ئەو ھى مەبەستە لىرەدا تەنھا زمانە کەى، زمان: ئەو نامىرە گۆشتىنەى کە خوای مېھرەبان بە خشىوئەتى بە مروفەکان، ھەرچە نەدە کە نامىرىکی قەبارە بچوو کە بە پاستى بە شىکی گەورەى باو ھەرىشى لەسەر بە نەدە، بە پاستى بە پىزانم کاتىک خەلکى لە پوژى دوایدا لەسەر دەم و چاویان پاپىچى دۆزەخ دەکرین تەنھا بە ھۆى زمانەو ھىە کەواتە بىپارێزە، وەبشزانە کە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ترسین ترس کە لى ترسابىت زمان بوو، بۆیە براو خوشکى بە پىزم.... زۆر پىوئىستە کە موسوڵمان ئەو ھە بزانتى کە زمان گەورە ترين ئالەتە بە دەست شەیتانەو ھەو ھى کە چۆنى بووئىت ئاوا دەگىرئىت، ئەو ھى بەو ھى پوچوون لە ھەر تاوانىکدا کردنەو ھى دەرگایە کە بە پووى شەیتاندا، ھەر بۆیە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ھوگرو چاکەى

مروئى بەستوتەو بە زمانەو، هەرودەك دەفەر مووئت: ((لَا يَسْتَقِيمُ إِيمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ))^(۱).

واتە: بىرو باوەرى هېچ كەسێك دانامە زىت هەتاكو دلێ دانەمە زىت، وە دلێشى دانامە زىت هەتاو كۆ زمانى دانەمە زىت، كە واتە زۆر پىويستە ئاگادارى زمانت بىت، چونكە لێك دەرهوئى باوەرپتە، هەلگى نەئىنەكانى ناختە، زمانت بپارىزە باوەرپت پارىزراو.

م. شاخەوان جەواد نەحمەد

٢٧ جەمادى دووهمى ١٤٣٠ كۆچى

(۱) مسند أحمد (١٣٣٨٩)، سلسلە الاحاديث الصحيحة (٢٨٤١).

هەندیک له‌و نایەت و فەرموودانە ی که به‌لگەن له‌سه‌ر

حه‌رامیەتی (غەیبەت)

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ بَرُّءٌ لِّلظَّالِمِينَ﴾ (الحجرات: ۱۲).

پێشه‌وا ابن کثیر "په‌حه‌مه‌تی خوای لی‌ییت" له‌ ته‌فسیری ئەم نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموویت: هه‌په‌شه‌ی گه‌وره‌و سه‌رزه‌نشتی توند ده‌رباره‌ی (غەیبەت) کردن هاتوو، بو‌یه‌ خوای گه‌وره غەیبەت کردنی چوواندوه به‌ خواردنی گوشتی مردوو، هه‌روه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾، ئایا موسو‌لمانان هه‌ریه‌کیک له‌ ئیوه ئاره‌زووی خواردنی گوشتی برا‌که‌ی به‌ مردوویی ده‌کات؟ که‌ه‌ زیش نا‌که‌ن و پیتان ناخو‌شه‌و بو‌شتان ناخو‌ریت، که‌واته‌ چو‌ن گوشتی برا‌که‌تان به‌ مردوویی پیتاخو‌ریت و به‌لاتانه‌وه ناخو‌شه‌ ده‌ ئه‌وه‌اش به‌ زیندوویی مه‌یخو‌ن (واته‌ غەیبه‌تی موسو‌لمانان مه‌که‌ن و ده‌ست درێژی مه‌که‌نه‌ سه‌ر که‌سایه‌تی و ئابروو شه‌ره‌فی، چونکه‌ سزای غەیبه‌ت کردن زو‌ر له‌ خواردنی گوشتی مردوو ناخو‌شترو قورستره‌)^(۱).

(۱) به‌وانه: تفسیر القرآن العظیم لل‌امام ابن کثیر (۷/ ۲۹۰).

بۆیه موسولمانه خۆشه‌ویسته‌كان گهر ده‌تانه‌وێت هه‌ست به‌ شاراوه‌یی و راستیته‌ی غه‌ببەت بکه‌ن ئه‌وه‌ بپوانننه‌ سفره‌یه‌کی دوورو درێژی پازاوه‌، به‌لێ پازاوه‌!! به‌چی پازاوه‌؟ به‌ گوشتی مرۆقیکی مردوو، ئایا که‌سیک بێزی ئه‌وه‌ی دیت له‌و خواردنه‌ بخوات که‌ گوشتی مرۆقه‌!!؟ نه‌خیر، به‌لام که‌سانیک که‌ ئاگیان له‌ زمانی خۆیان نییه‌ و لاشه‌یان لاشه‌ی مرۆقه‌ و دلایان دلای گورکه‌ به‌ر ده‌بنه‌ گیان ئه‌و مردوو‌ه‌و به‌ ددانیان گوشتیان ده‌پچرن و به‌ زمانیان ده‌یلێسنه‌وه‌، ئایا ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن ده‌بێ مرۆف بن یا جوریک له‌ درنده‌ گوشت خۆره‌کان بن، ئه‌ی ده‌بێ ئه‌و لاشه‌یه‌ی که‌ سفره‌که‌ی پێ پازاوه‌ته‌وه‌ بێ ئاگاو بێ ده‌سه‌لات بێت له‌ به‌ره‌نگاری کردن له‌ خۆی، پاشان ئه‌وه‌ی غه‌ببەته‌ی ده‌کرێ و گوشتی ده‌خورێت به‌بێ ئاگا که‌سیکی خۆی بێت و یان برای دینیت بێت؟ ده‌بیت چه‌ندی قیژه‌ون بێت.

۱- عن المطلب بن عبدالله (رضی الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((ذِكْرُكَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُ))^(۱).

واته: غه‌ببەت کردن ئه‌وه‌یه‌ که‌ باسی که‌سیک (موسولمانیک) بکه‌یت له‌ پاش مله‌ به‌وه‌ی که‌ تیاپه‌تی.

۲- عن أبي هريرة (رضی الله عنه) أن رسول الله (ﷺ) قال: ((أتدرون مالغبية؟ قالوا: الله ورسوله أعلم. قال: ذِكْرُكَ أَحَاكَ بِمَا يَكْرَهُ))^(۱).

(۱) سنن أبي داود (۴۸۷۶)، السلسلة الصحيحة (۱۹۹۲)

(۱) سنن أبي داود (۴۸۷۶)، صحيح مسلم (۲۵۸۹)

واته: پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ئایا ده‌زانن غەببەت چببیه؟ ئەوانیش فه‌رموویان: خواو پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باشتر ده‌زانن، جا فه‌رمووی: غەببەت ئەوه‌یه که باسی براکەت بکه‌ی به‌وه‌ی که پئی ناخۆشه.

۳- عن أبي برزة الأسلمي والبراء بن عازب (رضي الله عنهما) قالاً: قال رسول الله (ﷺ): ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَةَ أَخِيهِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ فِي بَيْتِهِ))^(۲). واته: پئغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ئەو که سانه‌ی به‌ده‌م باوه‌پتان هیناوه‌و راستیتی باوه‌ر نه‌چۆته نیو دلتانه‌وه غەببەتی موسولمانان مه‌که‌ن و شوئینی عەببە و که‌م و کورپیان مه‌که‌ون، چونکه هه‌رکه‌سێک به‌شوئین عەببە و که‌م و کورپی موسولماناندا بگه‌رپێت و باسیان بکات، ئەوه‌ خۆای گه‌وره‌ که‌م و کورپیه‌کانی هه‌ل‌ده‌مالێت و سه‌ر شو‌پو‌بو‌ی نرخی ده‌کات ئە‌گه‌ر له‌ ناو مائی خۆشیدا‌بێت.

غەببەت چببیه؟

موسولمانه‌ خۆشه‌ویسته‌کان له‌و فه‌رموودانه‌ی پئشوو که باس کران ئەوه‌ پوون بووه‌وه که تو‌ باسی هه‌ر موسولمانێک (پیاو بی‌ت یان ئافه‌رت) بکه‌یت له‌ پاش مله‌ وه‌ پئی ناخۆش بی‌ت و ئەو شته‌شی تیا‌بێت که تو‌ باسی ده‌که‌ی، غەببەته‌ و هه‌رامه‌و درووست نییه‌ مه‌گه‌ر له‌ چه‌ند کاتی‌کدا نه‌بی‌ت که (إنشاءالله) له‌مه‌ودوا باسی ده‌که‌ین.

(۲) مسند أحمد (۲۰۳۲)، صحیح سنن أبي داود (۴۰۸۳)، الترغیب والترهیب (۲۳۴۰).

ئیمامی غەزالی (رحمەتی خۆی لێبێت) دە‌فەرموویت: بزانه سنوری غەببەت ئە‌وه‌یه: که تۆ باسی موسوڵمانێک بکه‌یت له کاتی‌کدا ئە‌و باسه‌ی پێبگاته‌وه‌و ببیستی پێی ناخۆش بێت، جا باس کردنه‌که ده‌ربیرینی که‌م و کورپه‌که بێت له له‌شیدا یان عە‌شیره‌ت و که‌س و کاری، یان کرده‌وه‌کانی، یان قسه‌و گو‌فتاری، یان دینه‌که‌ی، یان ژیا‌نی دونیا‌که‌ی، به‌لکو باس کردنی جل و به‌رگ و مال و خانو ئازهل و سه‌یاره‌که‌ی، هەر هه‌مووی ده‌بێته غەببەت.

ئیمامی حسن فه‌رموویه‌تی: باس کردنی موسوڵمان کاتی‌ک پێی ناخۆشه باس بکری‌ت له پاشمله سی جۆره:

۱. غەببەت: باس کردنی که‌م و کورپی موسوڵمانی‌که گەر پێی ناخۆش بێت ده‌بێته‌غەببەت با ئە‌و شته‌شی تی‌دا‌بێت که باسی ده‌که‌یت.

۲. بوهتان: باسی بکه‌یت به شتی‌ک که تی‌یدا نه‌بێت، له‌م کاته‌دا هه‌م تاوانی غەببەتت بۆ ده‌نوسری‌ت و هه‌م تاوانی بوهتانه‌که‌ش.

۳. درۆ بۆ هه‌لبه‌ستن: باس کردنی شتی‌کی خراپه‌ ده‌رباره‌ی موسوڵمانی‌ک که پێت ده‌گات و ته‌ئکید نیت له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی پاسته‌ یان نا، جیا‌وازی ئە‌م خاله‌ له‌ گه‌ل خالی دووه‌مدا ئە‌وه‌یه کاتی‌ک شتی‌کی خراپ ده‌رباره‌ی موسوڵمانی‌ک ده‌وتری‌ت تۆش یه‌کسه‌ر بلاوی ده‌که‌یته‌وه‌ بۆ ئابرو بردن و ناشرین کردنی ئە‌و موسوڵمانه‌ته، هەر وه‌ک چۆن مونا‌فیه‌که‌کان درۆی داوین پیسی کردنیان بۆ دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه "خوای لێ پازی بێت" هه‌لبه‌ستوو که‌سانییکی ئیمان لاوازی‌ش بێ گوی دان

بە‌پراستی يان درۆيه‌تی ئەم بوه‌تانه كه‌وتنه‌ ب‌لاو كردنه‌وه‌ی، له‌م كاته‌دا هه‌م تاواني غه‌يبه‌ت و هه‌م تاواني بوه‌تان و هه‌م تاواني درۆ به‌ده‌م هه‌لبه‌ستنت بۆ ده‌نوسرێت.

موسولمانی خوشه‌ويست ئەوه‌ی بۆ دايكي ئيمانداران خاتوو عائیشه "خوای لی پازی بیټ" هه‌لبه‌سترا، خوا گه‌وره له‌ سه‌روی ئاسمانه‌كانه‌وه به‌درۆی خسته‌وه‌و ئايه‌تی له‌سه‌ر ئەو كه‌سانه دابه‌زاند كه ئەو درۆيه‌يان هه‌لبه‌ستبوو.

یهك دهنگی زانایان له‌سه‌ر حه‌رامیټی (غەيبه‌ت)

وه‌ جوړیکیشه له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌كان (١)

پیشه‌وا (ابن کثیر) "په‌حمه‌تی خوای لی‌بیټ" له‌ته‌فسیری سوهره‌تی "الحجرات" له‌ئايه‌تی (١٢) دا ده‌فه‌رموویت: ((غەيبه‌ت كردن حه‌رامه به‌ يه‌ك ده‌نگی و كو‌پرای زانایان، وه‌هیچ جوړه غه‌يبه‌تیك دروست نییه مه‌گه‌ر باس كردنی كه‌سیك كه له باس كردنه‌كه‌یدا خێرو سوودی زیاتر بیټ، هه‌روه‌كو باس كردنی لایه‌نی خراپی كه‌سیك یان ئاموژگاری كردنی)).

(١) تاوانه‌ گه‌وره‌كان ئەو تاوانانه‌ن كه‌ خوای گه‌وره هه‌په‌شه‌ی گه‌وره‌ی لی‌ كردوووه و سزای گه‌وره‌شی بو‌دان‌اوه له‌دونیاو قیامه‌تدا، وه تاوانه‌ گه‌وره‌كانیش خوا لی‌ی خوش نابیت مه‌گه‌ر به‌ ته‌وبه‌كردن و گه‌رانه‌وه نه‌بیټ لی‌ی، یان مه‌گه‌ر خوای گه‌وره خۆی ویستی لی‌ بیټ خۆی له‌ دوا پۆژدا لی‌ی خوش ده‌بیټ.

هه‌روه‌ها پێشه‌وا (القرطبي) "په‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت" ده‌فه‌رموویت: ((زاناکان یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه (غەببەت) كردن حه‌رامه‌و تاوانیكى گه‌وره‌یه، بۆیه پێویسته ته‌وبه‌ی لى بکه‌یت)).

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ خاتوو عائیشه‌ی فه‌رموو: ((لَقَدْ قُلْتِ كَلِمَةً لَوْ مُرِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمُرِجَتْ))^(۱).

واته: به‌پاستی ئه‌ی عائیشه قسه‌یه‌کت کرد ئه‌گه‌ر تێکه‌ل بکریت له‌گه‌ل ئاوی ده‌ریاکان تێکی ئه‌داو تام و بوئی ده‌گوژی. ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌کدا بوو دایکمان خاتوو عائیشه (خ‌وای لیبی پازی بیت) فه‌رموو: ((حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ - كَذَا وَكَذَا - فِي رِوَايَةِ أَهْلِ قَصِيرَةَ)) واته به‌سه ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چیت داوه له (صفیه) خ‌و ئه‌و ئا‌واو ئا‌وا‌یه. واته بالایی کورته، جا تو خوا ئه‌گه‌ر خاتوو عائیشه (خ‌وای لیبی پازی بیت) ته‌نها ئه‌و چه‌ند ووشه‌یه‌ی وتبیت پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌و شی‌وه‌یه وه‌لامی دابیت‌وه ئه‌ی ده‌بیت که‌سانیک چیان پی بوتریت و حوکمیان چی بیت؟ که به‌ شه‌وو پوژ ده‌میان به‌ باس کردن و ده‌م بو‌سه‌ر خه‌لکی درێژ ده‌که‌ن و باسیان ده‌که‌ن و که‌م و کورپه‌کانیان هه‌ل‌ده‌نه‌وه. به‌بێ گوێدان به‌ حه‌رامی و ترسناکی تاوانه‌که (په‌نا به‌خ‌وا) .

(۱) صحیح سنن أبي داود (٤٠٨٠).

چۆن خەلگی غەیبەت کردنی ئی گۆراوە

(هەندیشت هەییە غەیبەتەو خەلگی بە غەیبەتی نازانن)

خوشک و برای خۆم.....بەپراستی شەیتان و سەربازە ماندوو نەناسەکانی فیل و تەلەکەیان زۆرە بو ئەوێ بەندەکانی خوا تووشی تاوان و سەریپچی و غەیبەت بکەن، لەوانە :

یەكەم: هەندی کەس دەلین: ئەوێ کە ئیمە باسی دەکەین هەمووی لەو کەسەدا هەیه و خووپەوشتی وایە، بۆیە ئاساییە ئەو باس کردنە غەیبەت نییە. جا بۆ وەلامی ئەم گومانە سی فرمودە پێغەمبەری خوا (ﷺ) باس دەکەین .

۱- پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی: ((الغيبَةُ أَنْ تَذُكَّرَ الرَّجُلَ بِمَا فِيهِ مِنْ خَلْفِهِ))^(۱).

واتە: باس کردنی موسوڵمانێک لەپاش ملە غەیبەتە با ئەو پەوشتەشی تێدا بێت کە تۆ باسی دەکەیت.

۲- (أبو هريرة) (رضي الله عنه) دەفرمود: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمودی: ((ئایا دەزانن غەیبەت چییە؟ هاو لەئیش فرمویان: خواو پێغەمبەری خوا (ﷺ) باشتر دەزانن. پێغەمبەر (ﷺ) فرمودی: غەیبەت ئەوێ کە باسی براکەت بکەیت بەوێ کە پێی ناخۆشە، ووترا ئەو پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەو ئەگەر ئەوێ کە

(۱) صحیح الجامع الصغیر (۴۱۸۶).

باسمان كرد له‌و كه‌سه‌دا هه‌بوو، ئه‌وئيش فه‌رمووی: به‌لێ ئه‌گه‌ر ئه‌و شته‌شی تیدا بوو ده‌ببته‌ غه‌ببته‌، وه‌ئه‌گه‌ر تیایدا نه‌بوو ئه‌وه‌ بوه‌تانه‌) .

۳- فه‌رمووده‌كه‌ی (أنس بن مالك) (رضی‌الله‌تعالیه‌) كه‌ ده‌فه‌رموویت: ((كَانَتْ الْعَرَبُ يَخْدُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا فِي الْأَسْفَارِ، وَكَانَ مَعَ أَبِي بَكْرٍ وَ عُمَرَ رَجُلٌ يَخْدُمُهُمَا، فَنَامَا، فَاسْتَيْقَظَا، وَمَلَّ يُهَيِّئُ لِهَٰمَا طَعَامًا، فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: إِنَّ هَذَا لَيَوَائِمُ نَوْمٍ بَيْنَكُمَا، فَأَيْقِضَاهُ، فَقَالَ: إِنَّتِ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَقُلْ لَهُ: إِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ يُقْرَأُ نَبَأَ السَّلَامِ وَهُمَا يَسْتَأْذِنَانِكَ، فَقَالَ: ائْتَدَمَا فَفَزِعَا فَجَاءَا إِلَى النَّبِيِّ (ﷺ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَعَثْنَا إِلَيْكَ نَسْتَأْذِمُكَ، فَقُلْتَ: ((قَدْ ائْتَدَمَا)) فَبَأَيْ شَيْءٍ ائْتَدَمْنَا؟؟ قَالَ: بِلَحْمٍ أَخِيكُمَا، وَالذِّي نَفْسِي بِيَدِهِ إِيَّيَّ لَأَرَى لَحْمَهُ مِنْ أَنْبِيَاكُمَا قَالَا: فَاسْتَعْفِرْ لَنَا، قَالَ: هُوَ فُلَيْسَتْغَفِرْ لَكُمَا))^(۱).

واته: له‌ناو‌عه‌ره‌بدا وا باو بووه كاتێك گه‌شتیان ده‌كرد خزمه‌تكارێكیان له‌ گه‌ل‌ خویاندا ده‌برد، تا خزمه‌تیان بكات، پێشه‌وا (أبو بكر وعومەر) (رضی‌الله‌تعالیه‌) پیاویكیان له‌ گه‌ل‌دا بوو بۆ ئه‌وه‌ی خزمه‌تیان بكات و خواردنیان بۆ ئاماده‌ بكات، جا هه‌ردوو پێشه‌وا (رضی‌الله‌تعالیه‌) خه‌وتبوون كاتێك به‌خه‌به‌ر هاتن بینیان پیاوه‌كه‌ خه‌وتوووه‌ و خواردنی بۆ ئاماده‌ نه‌كردوون، بۆیه‌ یه‌كێكیان به‌وی تریان ووت: تو‌ سه‌یری بکه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی واخه‌وتوووه‌ به‌وینیه‌ی خه‌وی ماله‌وه‌ "واته‌ بێ خه‌م خه‌وتوووه‌" جا ئه‌وه‌ بوو له‌ خه‌و هه‌لیان ساندوو پێیان ووت: بچۆ بۆ لای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێی بلی‌ (أبو بكر و عمر) (خوایان لێ‌ پازنی بێت) سه‌لامت لێ‌ده‌كه‌ن داوای خواردنیكت لێ‌

(۱) أخرجه الضياء المقدسي في (الاحاديث المختارة)، السلسلة الصحيحة (۲۶۰۸).

دەكەن، جا لەم كاتەدا پيغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: نانیاں خواردووە نایانەوێت، ئەوانیش كە گۆی بیستی ئەم ووتەیه بوون پراچلەكین و چوون بوۆ لای پيغەمبەری خوا (ﷺ) ووتیان ئەی پيغەمبەری خوا (ﷺ) ئیمە ناردمان بوۆ لای توۆ بوۆ خواردن كەچی توۆ بەم شیۆهیه وەلامت داوہتەوہ، ئایا ئیمە چی شتیكمان خواردووہ و بەچی تیر بووینە؟ پيغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بە گوشتی براكەتان تیر بوونە، سویند بەو خوایەیی گیانی منی بە دەستە گوشتی براكەتان دەبینم لە نیوان ددانەكانتاندا، ئینجا فەرموویان: ئەی پيغەمبەری خوا (ﷺ) داوای لیخۆشبوونمان بوۆ بكە، ئەویش (ﷺ) فەرمووی: با خزمەتكارەكەتان داوای لیخۆشبوونتان بوۆ بكات.

دووهم: هەندێ كەس دەلین: ئیمە باسی فلان كەس ناكەین لە پاشملە بوۆ سوودو بەرژەوہندی خوۆی نەبیّت كە ئەو ئاگای لی نییەو نایزانیت.

بەرپەرچس ئەم جوۆرە كەسانەش بەم شیۆهیه دەدریتەوہ:

١- ھەر كردهوہیەك كە ئەنجام دەدریت پيۆیستە شەرعی بیّت، چونكە ھیچ كەسێك لە سزای خوای گەورە پرزگاری نابیت تەنھا بە نییەتی باش بەلكو دەبیّت كردهوہكە بوۆ خوابیّت و ھیچی تری تیکەل نەكریت، چونكە ھاوہل بریاردەرەكان بە گومانی خوۆیان نیەتیان زۆر باش بوو كاتێك ھاواریان دەكرد بوۆ غەیری خوا، وەدەیان ووت: ئیمە نایان پەرستین بەلكو دەمانەوێت لە خوا نزیكمان بكاتەوہ،

هه‌روه‌کو خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (الزمر: ۳)

واته: ئه‌وانه‌ی له‌هاوه‌ڵ ب‌پ‌یارده‌ره‌کان ج‌گه‌ له‌خ‌وای گه‌وره ئه‌ولیاو خ‌وشه‌ویستیان دانا‌بوو ئه‌یان ووت: ئی‌مه‌ نایان په‌رستین به‌ل‌کو ب‌و‌یه‌هاواریان ب‌و‌ ده‌که‌ین ب‌و‌ ئه‌وه‌ی له‌خ‌وامان نزیک ب‌که‌نه‌وه‌.

ب‌و‌یه‌ ب‌راو خ‌وشکی به‌پ‌رێزم.... ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی‌کی کورت ب‌ده‌یت له‌ ئایه‌تی ﴿إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ سوودیان پ‌ی‌ ناگه‌یه‌نیت، ب‌و‌یه‌ که‌ ت‌وش باسی که‌سه‌یک ده‌که‌یت و ده‌ل‌ئیت من ب‌و‌ سوودو قازانج باسی ده‌که‌م باس کردنی شت‌یک که‌ پ‌یشی ناخ‌وش ب‌یت ئه‌وه‌ ده‌ب‌یته‌(غه‌ببەت).

۲- برای به‌پ‌رێزم.... ئه‌گه‌ر ت‌و ده‌ل‌ئیت: من نییه‌تم باشه‌و ب‌و‌ به‌ر ژه‌وه‌ندی ئه‌ومه‌، ئه‌وکات ده‌ب‌یت کرده‌وه‌که‌شت باش و دروست ب‌یت، که‌ ئه‌مه‌ش له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئیت که‌ ت‌و ناب‌یت له‌پاش مله‌ باسی ئه‌و ب‌که‌یت، به‌ل‌کو به‌ره‌و پ‌رووی خ‌وی و به‌ شی‌وه‌یه‌کی نه‌رم و نیاو و له‌سه‌ر خ‌و ئاموژگاری ب‌که‌، وه‌ ف‌یری ب‌که‌و ت‌ی ب‌گه‌یه‌نه‌ که‌ ئه‌و کاره‌ باشه‌و ئه‌و کاره‌ش خراپه‌، ب‌و‌یه‌ ناشب‌یت ب‌یزاریت له‌ ئاموژگاری، چونکه‌ جاری واهه‌یه‌ چه‌ند جارێک پ‌ی‌ویستی به‌و جو‌ره‌ ئاموژگاریانه‌ هه‌یه‌.

جا براكەم ئەى خوشكە بە‌پرزەكەم (تكایە هەولاً بده بە‌وئینه‌ى مئیش هەنگ ببیت بە‌سه‌ر گۆلى جوان و شوئینی پاكە‌وه بنیشیتە‌وه‌و شتی پاك و جوانیش بگۆزیتە‌وه‌و بوخە‌لكى، ئامان نە‌كە‌ى بە‌وئینه‌ى مئیش و مە‌گە‌ز ببیت بە‌ شوئینی پیسه‌وه‌و بنیشیتە‌وه‌و شتی پیسیش بگۆزیتە‌وه‌و) بو‌یه بە‌رده‌وامبە‌ له‌ سه‌ر ئامۆژگاریه‌كه‌ت ئە‌گەر هەر زانیت سوودی نە‌بوو ئە‌وه‌ كه‌سیكى تر پاسبیره‌ بئامۆژگاری بكات.

هۆكاره‌كانی غەببەت كردن و چاره‌ سه‌ر كردنی غەببەت

١- دامركاندنه‌وى رڤ و كینه: ئە‌مە‌ش له‌ كاتێكدايه‌ كه‌ كه‌سێك يان هاوڕیبه‌كه‌ت شتیكى بە‌رامبە‌رت كردوو‌ه‌و رڤى هەستاندویت، بو‌یه هەركات كه‌ توشى ئە‌و حاله‌ته‌ بوویت يان باس كرا يە‌كسه‌ر هە‌لده‌كوتیتە‌ سه‌ر هاوڕیبه‌كه‌ت تیر غەببە‌تى ده‌كه‌یت، وه‌ك تۆ‌لله‌ سه‌ندنه‌وه‌یه‌ك، جا بو‌چاره‌سه‌ر كردنی ئە‌م حاله‌ته‌ش بگه‌رپۆه‌ بو‌ ئە‌م ئایه‌ته‌ى خواره‌وه‌: ﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ (آل عمران: ١٣٣-١٣٤).

واته‌: هەولاً بده‌ن و پئیشبركى بکه‌ن بو‌ لیخو‌شبوونی خوایی و بە‌ده‌ست هئینانی په‌زنامه‌ندی خوای گه‌وره‌ و میهره‌بان، وه‌ بو‌ به‌ه‌شتیك كه‌ پاناییه‌كه‌ى به‌ ئە‌ندازه‌ى ئاسمانه‌كان و زه‌ویه‌، وه‌ ئاماده‌ كراوه‌ بو‌ كه‌سانێك كه‌ له‌ خوا ده‌ترسن و پارێزگارن وه‌ ئە‌و كه‌سانه‌ى كه‌ له‌ ماله‌كانیان ده‌به‌خشن و له‌ كاتى بوون و نە‌بوونی و خو‌شى و ناخو‌شیدا، وه‌ ئە‌و كه‌سانه‌ش كه‌ رڤ و كینه‌ى خو‌یان

ده‌خۆنه‌وه‌و لیبوردن به‌رامبه‌ر به‌خه‌ لکی وه‌ خۆای گه‌وره‌ش چاکه‌ کارانی
خۆش ده‌وێت .

جا به‌رێزم ... خواردنه‌وه‌ی رق و کینه‌و غه‌ببەت نه‌کردنی ئەو که‌سه‌ی که‌
خراپه‌ی به‌رامبه‌رت کردوه‌، یاخود توپه‌ی کردووی نیشانه‌ی خۆپاریزی و چوونه‌
به‌هه‌شتی خۆایه‌. هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ری خۆاﷺ ده‌فه‌رموویت: ((مَنْ كَظَمَ غَيْظًا - وَهُوَ
قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْفِذَهُ - دَعَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَىٰ رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّىٰ يُخْرِقَهُ اللَّهُ مِنَ
الْحُورِ مَا شَاءَ))^(۱).

واته‌: هه‌ر که‌سێک رق و کینه‌ی خۆی بخواته‌وه‌و له‌ کاتی‌دا که‌ توانای هه‌یه‌
هه‌قی خۆی بکاته‌وه‌ له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی، ئەوه‌ خۆای گه‌وره‌ له‌ پۆژی قیامه‌تدا له‌
سه‌رووی هه‌موو خه‌لکه‌وه‌ بانگی لی‌ ده‌کات و سه‌رپشکی ده‌کات له‌ هه‌لبژاردنی
کام خۆرییه‌ی که‌ ئاره‌زووی ده‌کات و پێی خۆشه‌.

۲- دل‌ نه‌شکاندن و پازی کردنی هاوریان و ئەو که‌سانه‌ی که‌ له‌ مه‌جلیسیان
دانیشتویت: کاتی‌ک ده‌بینی که‌ هاوری‌کانت باسی خه‌لکی ده‌که‌ن و غه‌ببەتیان
ده‌که‌ن تۆش ده‌ته‌وێت پێگریان لی‌ بکه‌یت و نه‌هیلێ غه‌ببەت بکه‌ن، به‌لام ئەوان
ده‌لێن به‌م شیوه‌یه‌ قورسی مه‌که‌ له‌سه‌رمان لیشت دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و تۆش له‌به‌ر
خاتری هاورییه‌تی کردن و دانیشتن له‌گه‌لیاندا پازی ده‌بیت و به‌لکو هه‌ندی‌ک

(۱) أخرجه أبو داود في سننه (٤٧٧٩) والترمذي وابن ماجه وحسنه لغيره ، الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب

يارمه‌تیشیان ده‌دهیت له‌سه‌ر غەببەت كردنی موسلمان، جا چاره‌سه‌ری ئەمه‌ش به‌خوئندنه‌وه‌و یادكرنه‌وه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی پئغه‌مبه‌ری خوايه (ﷺ) كه ده‌فه‌رموویت: ((وَمَنْ التَّمَسَ رِضَاءَ النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ))^(۱).

واته: هه‌ر كه‌سیك بیه‌ویت كه خه‌لكی له‌ خوئی پازی بكات به‌ توپه‌بوونی خوا، ئەوه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌یداته‌ ده‌ست خه‌لكی.

ده‌ی موسولمانه‌ به‌پێژه‌كان كاتیک ده‌ته‌ویت هاو‌پێكانت پازی بکه‌یت به‌وه‌ی كه‌ غەببەت بکه‌ن كه‌ خوا پئی ناخۆشه‌ ئەو كاته‌ خوای گه‌وره‌ ده‌تاته‌ ده‌ست خه‌لكی.

۳- به‌رز كردنه‌وه‌ی خؤ به‌سه‌ر خه‌لكیدا: ئەوه‌یش به‌شكاندنه‌وه‌و به‌كه‌م زانینی كه‌سانی تر، وه‌ك ئەوه‌ی بلیی جا فلانه‌ كه‌س چیه‌؟ به‌ خوا هیچ نازانیت یان باش تیی ناگات، مه‌به‌ستت به‌مه‌ ته‌نها كه‌م كردنه‌وه‌یه‌ له‌ پله‌ و پایه‌ی به‌رامبه‌ر وه‌واش پیشان بده‌یت كه‌ خؤ زیاتری له‌و.

بو‌ چاره‌سه‌ر كردنی ئەم حاله‌ته‌ش ته‌نها به‌وه‌ ده‌بیٔ كه‌ بیرو باوه‌رت وایٔ ئەوه‌ی لای خوای گه‌وره‌یه‌ زۆر باش‌ترو چاك‌تره‌، وه‌ئەم دونیایه‌ش لای خوای گه‌وره‌ به‌ئەندازه‌ی یه‌ك باله‌ می‌شوله‌ به‌هاو قیমে‌تی نییه‌، وه‌ كه‌سی غەببەت

(۱) جزء من حدیث أخرجه الترمذی وغیره، وهو صحیح لغیره، الترغیب والترهیب (۲۲۵۰)، انظر تخریج الطحاویة (۲۷۸).

كراویش لای خوای گه‌وره پێ ده‌چیت پێزی زۆتر بێت له‌تو! وه‌ك پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((رب أشعث مدفوع بالأبواب، لو أقسم على الله لأبره))^(١).

واته: جاری واهیه پیاویکی سه‌رو قژ ئالۆزكاوو ته‌پوو تو‌زای و ده‌ركراو له‌ ده‌رگا خه‌لكی به‌كه‌م ته‌ماشای ده‌كه‌ن و پێزی لێ ناگرن ئه‌گه‌ر سویند بخوات و بلیت خوایه ده‌بیت ئه‌و شته‌م بو‌ ئه‌نجام بده‌یت خوای گه‌وره‌ش سوینده‌كه‌ی ناخات و شته‌كه‌ی بو‌ جی به‌جی ده‌كات.

٤- یاری و گالته‌ كردن: جاری واهیه له‌ دانیشتنی‌كدا ده‌بینی پیاوی واهیه به‌ راست و چه‌پی خویدا چاك و خراپی خه‌لك باس ده‌كات و له‌پاشمله‌ لیان ده‌دویت ئه‌مه‌ش له‌شیوه‌ی گالته‌ جاریدا بو‌ئوه‌ی خه‌لكی پێی پێ بکه‌نن و بلین به‌خوا گالته‌ چیه‌؟! (به‌لێ له‌ سه‌رده‌م و پۆژگاری ئه‌م‌پۆشماندا غه‌يبه‌ت به‌رگیکی جوانتری به‌به‌ردا‌کراوه‌ و له‌شیوه‌ی شانۆگه‌ری و لاسایی کردنه‌وه‌ی خه‌لكیدا پێشكه‌ش ده‌کریت و به‌شیوه‌ی هه‌زه‌لی و پێکه‌نینا‌ویش پاشان له‌سه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌فزیۆن و كه‌نا‌له‌كانه‌وه‌ ئاراسته‌ی خه‌لك ده‌کریت ئه‌مه‌ش جو‌رێکه‌ له‌ غه‌يبه‌ت كردن به‌ کرده‌وه) جا بو‌چاره‌سه‌ری ئه‌م حا‌له‌ته‌ ئه‌م فه‌رموده‌یه به‌بیرخۆت

(١) صحیح مسلم (٢٦٢٢).

بهینە‌وه که پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((وَيْلٌ لِلَّذِي لَلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ))^(۱).

واته: وهیل که شیویکه له شیوه‌کانی دۆزه‌خ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که قسه‌ ده‌کات بۆ خه‌لکی وباسی خه‌لکیان بۆ ده‌گیڕپه‌ته‌وه به‌درو‌به‌س بۆ ئه‌وه‌ی که دانیش‌توان پیی پێبکه‌ن، وهیل بۆ ئه‌و که‌سه وهیل بۆ ئه‌و که‌سه، جا په‌نا به‌ خوای تاك و ته‌نهاو بی‌هاوه‌ل له‌م جو‌ره‌ کرده‌وه‌یه.

به‌راستی زۆر ترسناکه ئازیزانم بۆیه خو‌شه‌ویستمان (ﷺ) به‌وشیوه‌یه وشه‌ی وهیل چه‌ند جارێک دووباره ده‌کاته‌وه.

۵- هوکارێکی تر که مرو‌ف‌ توشی غه‌ببەت ده‌کات بریتیه له‌حه‌سودی: ئەم جو‌ره‌ش له‌ کاتی‌کدا پووده‌دات که که‌سه‌یک به‌ باشه‌ باس ده‌کریت له‌ناو خه‌لکی‌داو ئه‌و که‌سه‌ش خو‌شه‌ویسته له‌لای خه‌لکی و پێزی خو‌ی هه‌یه، له‌و کاته‌دا که‌سه‌ی چه‌سه‌وه‌ که‌ بیستی به‌م جو‌ره‌ مه‌دحی ئه‌و که‌سه‌ ده‌کریت یه‌کسه‌ر توشی چه‌سه‌سه‌یه‌ت ده‌بیت و راسته‌وخو‌ په‌نا ده‌باته‌ به‌ر غه‌ببەت کردنی، چونکه‌ هه‌یچ پێگه‌یه‌کی تر شک نابات، جا‌برای خو‌م خوشکی به‌پێز... بی‌گومان که‌سه‌ی چه‌سه‌وه‌ که‌ز به‌ خێرو خو‌شی به‌رامبه‌ری ناکات، به‌تایبه‌تی که‌سانی نه‌فام و نه‌زان، هه‌رگیز چه‌ز به‌ پێزداری و پله‌ به‌رزی زانایان ناکه‌ن و هه‌میشه‌ ده‌یان‌ه‌و‌یت

(۱) أخرجه الترمذي وأبو داود وغيرهما، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (٢٩٤٤) وغاية المرام

لە ڕیگەیی غەببەتەوێ داخی خۆیانیان پێی بڕێژن، بۆیە پێویستە زۆر باش بزانییەت
لە کاتیگدا کە غەببەتی زانایان دەکرێت ئەوێ لە پلەو پایەیی زانایان کەم نابێتەوێ
بەلکو تەنھا پوو پەشی بۆ کەسی غەببەتکار دەمینیتەوێ و هیچی تر.

سەر هەڵدانی غەببەتیش لە ڕیگای حەسودییەوێ زیاتر لە نیوان ئەو چینیانەدا
پوو دەدات کە هاوپیئەن، چونکە هەندیک جار بینینی نازو نیعمەت بەسەر
کەسانی هاوپیئەیی خۆتەوێ دەبیتە هۆی پق و کینەو پاشان حەسودی و پاشان
غەببەت کردنی.

٦- دەست بەتالی و بی کاری و هەست کردن بە بیئاقەتی ئەم مروئە و لیدەکات
کە پوژانەو بەردەوام هەر خەریکی غەببەت و غەببەتکاری بیئ، وە خوی تەواوی
پێوێ بگریئ و باسی خەلکی بکات، جا بۆ چارەسەری ئەم جوړەش: پێویستە
هەمیشە مروئ خوی سەر قال بکات بە یادی خواو گوێرایەلی پەرەردگاریەوێ
بەردەوام بیئ لەسەر وەرگرینی زانست و خو خەریک کردن بە کاری چاکەوێ
دووڕیکەوئتەوێ لە هەموو کاریکی خراپ و بەد. هەر وەك خوشەویستمان (ﷺ)
دەفەر موویئ: ((لَا تَزُولُ قَدَمَا ابْنِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عِنْدِ رَبِّهِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ حَمْسٍ عَنْ
عُمُرِهِ فِيمَا أَفْنَاهُ وَعَنْ شَبَابِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ وَمَالِهِ مِنْ أَيْنَ أَكْتَسَبَهُ وَفِيمَ أَنْفَقَهُ وَمَاذَا عَمِلَ فِيمَا
عَلِمَ))^(١).

(١) صحیح سنن الترمذی (١٩٦٩) و أنظر سلسلة الصحيحة (٩٤٦)

واته: له پوژی قیامه‌تدا دوو پیتی هیچ که‌سیک له‌نه‌وه‌ی ئاده‌م ناجوڵی تا پرسیا‌ری ده‌رباره‌ی پینچ شت لی نه‌کریت: ته‌مه‌نه‌که‌ی له چیا سه‌رفی کردووه؟ وه که‌نجیتیه‌که‌ی چو‌ن به‌سه‌ری بردووه؟ له خواپه‌رستیدا یاخود له کاری خراپ و گو‌ی نه‌دان به‌فه‌رمانه‌کانی خوا؟ وه له ماله‌که‌ی چو‌ن په‌یدای کردووه و له چیشدا سه‌رفی کردووه؟ وه پرسیا‌ری لی ده‌کریت ده‌رباره‌ی زانسته‌که‌ی که‌چی سو‌دیکی پی‌گه‌یان‌دوووه و ئایا چو‌ن گه‌یان‌دووویه‌تی (هه‌تا چی سنووریک کرده‌وه‌ی به‌ زانیاریه‌که‌ی کردوه)؟... جا به‌پراستی ژیان پیکهاتووه له‌م چه‌ند پرسیا‌ره‌و به‌م قو‌ئاغانه‌شدا تیده‌په‌ریت، که‌واته با هه‌ول بده‌ین ئه‌م پرسیا‌رانه هه‌ر لیره پيش ئه‌وه‌ی پوژتیک بیت به‌خزمه‌تی بگه‌ین و پرسیا‌رمان لی بکریت وه‌لامی بو‌ ئاماده بکه‌ین و خو‌مانی پی‌پرا‌زینینه‌وه.

٧- جاری وا هه‌یه مرو‌ف بو‌ نزیک بو‌ونه‌وه‌ی له که‌سانی خاوه‌ن پله‌و پوژده‌و ئیش و کارو ده‌سه‌لاتداران، هه‌لده‌ستیت به‌ باس کردن و غه‌ببەت کردنی کرێکارو کار مه‌ندان و که‌سانی ترو شکان‌دنه‌وه‌یان به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌و شوئنه‌یان به‌و کاره، به‌لا مرو‌ف پی‌ویسته هه‌میشه بیر له ده‌سه‌لاتی خواو فه‌رمووده‌کانی بکاته‌وه، ئه‌وسا بو‌ی ده‌رده‌که‌و‌یت که‌ بزق و پوژی ته‌نها لای خوایه‌و هه‌ر خوا‌ی گه‌وره‌شه که‌ ده‌فه‌رمو‌ویت: ﴿نَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا﴾ (الزخرف: ٣٢).

واته: ئيمه له‌نيوانياندا بژيوى ژيانمان دابه‌ش كردوه، له‌دونيادا هەندى كەس دە‌ولە‌مه‌ندو هەندى كەسبىش هە‌ژار، وه هە‌نديكيانمان چە‌ند پله بە‌زر كردۆتە‌وه بە‌سه‌ر هە‌نديكى ترياندا، تا هە‌نديكيان ئيش و كار بە هە‌نديكيان بكە‌ن.

موسلمانى خۆشه‌ويست هو‌كارى تريس زۆرن كه غەببە‌تى پيوه دە‌كرىت له‌وانه: كاتيك كە‌سيك كارىك ئە‌نجام دە‌دات ونه‌ينيه لاي تو‌بە‌لام له شوئينيك باس دە‌كرىت و تو‌ش يە‌كسه‌ر وا دە‌زانى ئە‌و كارە فلان كە‌س كردوويه‌تى ناوى دە‌بە‌يت و ئاشكرای دە‌كە‌ى، ئە‌وه دە‌ببته غەببە‌تى، يان جارى واهيه كە‌سيك دە‌ستى نا‌پوات تو‌ش خي‌رت پى‌ كردوو‌ه و يارمه‌تيت داوه له‌و كاتە‌دا لاي خە‌لكى باسى دە‌كە‌يت و دە‌كە‌ويتە شكاندنە‌وه‌ى و غەببە‌تى دە‌كە‌يت.

ترسناكى غەببە‌ت له‌ روانگە‌ى فه‌رموو‌ده‌كانى پيغه‌مبەر‌ه‌وه (ﷺ)

يه‌كه‌م: عن أبي بكرة (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ فِي خُطْبَتِهِ فِي حُجَّةِ الْوُدَاعِ: ((إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، وَفِي بَلَدِكُمْ هَذَا، لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ))^(١).

واته: أبي بكرة ده‌فه‌رموو‌یت: پيغه‌مبەر‌ى خوا (ﷺ) له‌حه‌جى مال ئاواييدا ووتارىكى بو‌مان خوئنده‌وه و ئاموژگارى كردين و فه‌رموى: ئە‌ى موسولمانان ئاگا‌داربن و باش بزائن كه خوئنتان و مالتان و ناموس و غەببە‌ت و باس كردنى

(١) صحيح البخاري (٦٧) وصحيح مسلم (١٦٧٩).

یە کتری حەرامە لە سەرتان، هەر وەکو حەرامی کوشتارو ئاشووب نەو هە لەم پوژە پیرۆژەدا، وە لەم مانگە پیرۆژەدا، وە لەم شارە پیرۆژەدا کە شاری مەککە، وە هەر کە سیش لەم شوپنەویە و ئامادەییە و گوێ بیستی ئەم قسانە، بابیگە یە نیتە ئەو کە سە ی کە نە هاتوو و ئامادە نییە.

موسولمانی خوشەویست لیڤرە وە باش بزانه و سەرنج بدە کە پیغەمبەری خوا (ﷺ) چۆن ئاگادارمان دەکاتە وە لە حەرامی خوی پشتن و نەو هە ئاشووب و دووبەره کی، هەر واش ئاگادارمان دەکاتە وە لە باس کردن و غەببەت کردنی موسلمانان بە حەرامی.

دووهم: عن البراء بن عازب (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((الربا إثنان وسبعون باباً، أدناها مثل إتيان الرجل أمه، وإن أربى الربا إستطالة الرجل في عرض أخيه))^(١).

واتە: ريبا (سوو خواردن) حەفتا و دوو بە شە: کە م ترين و سووک ترين بە شیان وەکو ئەو وایە کە پیاو (زینا) لە گەل دایکی خویدا ئە نجام بدات، وە گە و رە ترين ريباش ئەو وایە کە کە سیک باسی ناموس و شەرە فی براکە ی بکات و لە پاش ملە باسی بکات یان بو هتانی بو هە لیبە سستی، جا مە بە ستیش لە باس کردنی ناموس و شەرە فی خە لکی و غەببەت کردنیان، کە گە و رە ترين ريبایە ئەو و نيبە کە حە ددیکی شەرعی یان جە لده ی لی بدریت، نا بە لکو جوړیکە لە تاوانە گە و رە کان، هەر وە ک زینا کردنە کە تاوانیککی گە و رە یە، پاک و بیگە ردی تە نها بو خوایە، کوان خاوەن

(١) صحيح الترغيب والترهيب (١٨٥٧) السلسلة الصحيحة (١٨٧١)

ژیره‌کان؟ له‌به‌رامبه‌ر ئه‌نجامدانی ئه‌م تاوانه‌دا، الله أكبر کوا ئه‌و باوه‌په‌ری که دله‌کان پۆشن ده‌کاته‌وه؟ جا سبحان الله خواردنی رپبا چه‌ند چه‌رامه‌و چه‌ند تاوانیکی گه‌وره‌یه؟ تا خوای گه‌وره به‌ شیوه‌یه‌کی وا باسی ده‌کات و هه‌ره‌شه‌و جه‌نگ پاده‌گه‌یه‌نیت له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌یخوات و مامه‌له‌ی پپوه ده‌کات، یان وا باسی ده‌کات به‌ ئه‌ندازه‌ی زینا کردن له‌ گه‌ل دایکی خویدا (په‌نا به‌خوا) جا له‌مه‌ش خراپتر باس کردنی نامووس و شه‌ره‌فی خه‌لکی یه‌.

ده‌ئیت‌ر با که‌سانی (غەببەت) چی له‌دوای بیستنی ئه‌م به‌لگانه‌وه زمان دریژ بکه‌ن چۆن ده‌یانه‌ویت؟ با عه‌یبه‌و عاریان هه‌لمالن چۆن ده‌یانه‌ویت؟ یان چۆن پپیان خوشه‌، یان با جاسوسی له‌ سه‌ر موسولمانان بکه‌نه پیشه‌ی خویمان و به‌رده‌وام بن

به‌لام ئایا له‌ سزای خوایی و تو‌له‌ی به‌ ئیثسی خوای گه‌وره‌ پرزگاریان ده‌بیت؟ نه‌خیر... ئه‌ی بو‌کوئی ده‌چن؟ ئایا نازانن پۆزگارێك دادیت که لیپرسینه‌وه‌ی خوایی هه‌یه و مردن و ناوگو‌پو ساحه‌ی مه‌حشه‌رو حوکمی خوایی له‌ پپشه‌؟؟ جا توخوا پپغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) کاتیک به‌ دایکمان خاتوو عائیشه‌ی (خوایی پازی بیت) فه‌رموو: ((لَقَدْ قُلْتِ كَلِمَةً لَوْ مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجْتَهُ)) واته‌: وشه‌یه‌کت ووت ئه‌ی عائیشه ئه‌گه‌ر تیکه‌ل بکریت به‌ ئاوی ده‌ریا ئه‌وا په‌نگ و تام و بوونی ئه‌و ئاوه ده‌گو‌پیت.

ته‌نها له‌سه‌ر ووشه‌یه‌کی که‌م ئه‌ی ئایا ده‌ببیت حاڵی ئه‌وانه چۆن ببیت که به‌رده‌وام "تووتی ئاسایی" هه‌ر ده‌یلێن و هه‌ر ده‌یلێنه‌وه و به‌رده‌وامن له‌باس کردن و غه‌ببەتی خه‌لکی؟ یان ده‌ببیت چ‌ی ده‌ریایه‌ک خۆی بو‌ئەم تاوانه‌ بگ‌ریت و بو‌گه‌ن نه‌کات؟ بو‌یه‌ وه‌ک ئاموژگاریه‌ک ئه‌ی خوشک و برای خۆم.... نه‌که‌ی خۆت بخه‌یته‌ به‌ر سزای خوایی بو‌ته‌نها چه‌ند ساتیکی که‌می ئه‌م دونیا بی‌نرخه‌ی که زۆر که‌سانی به‌ هیلاکا بردوه. خۆت بپاریزه‌ پێش ئه‌وه‌ی فه‌رمووی دۆزه‌خت لی‌ بگ‌ریت.....

سی‌یه‌م: عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده، أتهم دكروا عند رسول الله (ﷺ) رجلاً فقالوا: ((لا يأكل حتى يطعم ولا يرحل حتى يرحل له، فقال رسول الله (ﷺ) اغتبتُموه: فقالوا: يا رسول الله (ﷺ) إنما حدثنا بما فيه، قال: ((حسبك إذا ذكرت أخاك بما فيه))^(١).

واته: عه‌مری کورپی شو‌عه‌یب (ره‌زای خوایان لی‌ببیت) له‌ باوکیه‌وه ئه‌ویش له‌ باپیریه‌وه ده‌گ‌یریته‌وه و ده‌فه‌رموویت: له‌ مه‌جلیسی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) باسی پیاویکیان کردوو ووتیان: ناتوانیت بخوات تاکو ده‌رخواردی نه‌ده‌ی، وه ناتوانیت و لاخه‌که‌ی بو‌لی‌ بخوردریت تا بو‌ی لی‌ نه‌خوریت (واته: ببده‌سه‌لاته) جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: غه‌ببەتتان کرد، ووتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) باسی شتی‌کمان کرد که‌تیایدا بوو، ئه‌ویش فه‌رمووی: به‌سه‌ باس کردنی براه‌ت که ببیته‌ غه‌ببەت، با ئه‌و ره‌وشته‌شی تی‌دابیت، گه‌ر پی‌ ناخۆش ببیت.

(١) أخرجه الاصبهاني، وحسنه لغيره الشيخ الالباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٨٣٦).

گه‌واته‌ بربایانی به‌پێزم..... خوشگانی ئازیز..... به‌سه‌ وه‌تا که‌ی
غەببەتی براو خوشکی موسوڵمانت ده‌که‌یت؟ هه‌تا که‌ی دوو زمانی و باسی
موسوڵمان؟!؟! ده‌که‌واته‌ با هه‌ر یه‌ك له‌ ئیمه‌ بیرێك له‌ حاڵی خوێ بکاته‌وه‌،
بزانیت ئایا کێ هه‌یه‌ له‌ ئیمه‌ بێ هه‌له‌ و که‌م و کورپی بیته‌؟! ئه‌ی باشه‌ کێ له‌ ئیمه‌
له‌ شه‌یتان ئه‌مینه‌ و پارێزراوه‌؟! بشزانه‌ سویند به‌ خوا له‌ ده‌رگای هه‌ر مالێك
به‌دیه‌ت ئه‌وه‌ هه‌ر زۆر زوو له‌ ده‌رگا که‌ت ده‌دریته‌وه‌.

غەببەتی زانایان و پیاوچاکان

بزانه‌ بربای موسوڵمان که‌ باس کردن و غەببەت کردنی زانایان و پیاوچاکان وه‌کو
غەببەت کردنی که‌سانی ساده‌ و نه‌شاره‌زا نییه‌، چونکه‌ گه‌ر تۆ غەببەتی خه‌لکی
ئاسایی و ساده‌ بکه‌یت ته‌نها خراپه‌ت به‌رامبه‌ر خودی ئه‌و که‌سه‌ کردووه‌، به‌لام
گه‌ر تۆ باسی زانایان و پیاوچاکان بکه‌یت، ئه‌وه‌ خراپه‌ت به‌رامبه‌ر خوێ کردووه‌
وه‌ك سه‌رجه‌م موسوڵمانی تر، وه‌ خراپه‌ت به‌رامبه‌ر ئه‌و عیلم‌ و زانیاری و شه‌رعه‌
کردووه‌ که‌ لایه‌تی و شاره‌زایه‌ تییدا، به‌لێ کاتیك باسی زانایه‌کی شاره‌زا له‌ شه‌رع
ده‌که‌یت به‌ خراپه‌ و غەببەتی ده‌که‌یت (که‌ پێ ده‌چیت واش نه‌بیته‌) له‌ به‌ر چاوی
خه‌لکی ده‌خه‌یت و سووکی ده‌که‌یت، ئه‌و خه‌لکه‌ش به‌ چاوی ریزه‌وه‌ سه‌یری
ناکه‌ن و قسه‌ی لێ و هه‌رناگه‌رن، به‌لکو بگه‌ر بۆ پرسیا رو وه‌رگرته‌نی فه‌تواش
ناگه‌رینه‌وه‌ لای، وه‌ هه‌ندێ جار ئه‌وه‌شی خه‌لکی گوێی لێده‌گریت و پرسیا رو لێ

دەکات گومانی تێدایە، چونکە تۆی موسولمان بە خراپە باست کردووە و غەببەتت کردووە، ئەو کاتە تاوانیکی گەورەت بەرامبەر شەریعەت ئەنجام داوە.

ئەوێ گومانی تێدا نییە ئەوێە کە زانایان بۆچوونی راست و هەلەشیان هەبە وە هیچ کەس لە وان و لە ئیمەش بێ کەم و کوپری و بێ هەلە و بێ تاوان نییە، بۆیە نابێت و دروست نییە ئیمە هەلە زانایان بکەینە پێخۆش کەرێک بۆ غەببەت کردن و کەم کردنەوێ زانیاری و شان و شەوکه تیان، لەبەرئەوێ لە سەرشتی هەموو مرۆفیکە کە کەم و کوپری هەلە هەبێت، بۆیە پێویستە لە سەرمان هەرکاتێک هەلەبە کمان لە زانایەکان یان بانگەوازکارێک یان پێش نوێژو ووتار خوێنی مزگەوتێک بینی نەکەوینە باس کردن و غەببەت کردنیان، بەلکو پەبوەندی پێوێ بکەین تا ئەو هەلەبەمان بۆ پوون ببێتەوێ، چونکە جاری وا هەبە کاتێک کەسێک شتێکت بۆ دەگێرێتەوێ لە فلان کەسەوێ بەهەلە بۆت دەگێرێتەوێ، یان لەو قەسەبەوێ کە بۆتوێ دەگێرێتەوێ جوان لێی تێنەگەببێتەوێ، یان جاری وا هەبە ئەو کەسەوێ قەسەکەت بۆدینێت نییەتی خراپەو مەبەستی شکاندنەوێ و ناشرین کردنی ئەو زاناو مامۆستاو وتار بێژەبە.

بۆبە داواکارم لە گەنجانی تازە پێگەببێتو و فیرخووزانی زانستی شەریعی لە خوای گەورە بترسن و باس کردنی زانایان نەکەنە کاغەزێکی سپی چوون بیانەوێت هەلە بدەنەوێ لەسەری بنوسن، بەهەوێ سێ خۆیان باسی ئەم زاناو ئەو

زانا بکه‌ن و قسه‌یان له‌سه‌ر بکه‌ن، توخوا گه‌ر غه‌ببەتی خه‌لکی تاوانیکی گه‌وره
ببیت، ئه‌ببیت غه‌ببەت کردنی زانایان چه‌ندیک گه‌وتره‌ تر تاوانترببیت؟

موسلمان خۆشه‌ویست به‌ گشتی غه‌ببەت کردنی زانایان چه‌ندین ئاکامی خراپی
لیده‌که‌وئته‌وه له‌وانه:

۱. غه‌ببەت کردن و ناشرین کردنی زانایان ده‌ببته‌ وه‌رنه‌گرتنی ئه‌و حه‌ق و
راستیه‌ی که‌ ده‌یلین، له‌که‌دارکردن و غه‌ببەت کردنی زانایان وه‌ک له‌که‌دارکردنی
که‌سیکی ئاسایی نییه‌، به‌لکو کاریگه‌ری زیاترو زۆرتره‌ وه‌ ناشرین کردن و
له‌که‌دارکردنی ئه‌و حه‌ق و راستیه‌یه‌ که‌ لایه‌تی.

۲. زانایان میرات گری پیغه‌مبه‌ری خوان (ﷺ) بۆیه‌ له‌که‌دار کردن و غه‌ببەت
کردنیان له‌که‌دار کردن و بی‌پزینی به‌رامبه‌ر به‌و زانیارییه‌ی که‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری
خواوه‌ وه‌ریان گرتووه‌، وه‌ ئازاردانی پیغه‌مبه‌ری خواجه (ﷺ) هه‌روه‌ک ابن عباس
(رضی‌الله‌عنهما) (مَنْ آذَى فَقِيهًا فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ)، وَمَنْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ
(ﷺ) فَقَدْ آذَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ))^(۱).

واته‌: هه‌رکه‌سیک ئازاری زانایه‌ک بدات ئه‌وه ئازاری پیغه‌مبه‌ری خواجه (ﷺ) داوه‌،
وه‌هه‌رکه‌سیک ئازاری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بدات ئه‌وه ئازاری خوا گه‌وره‌ی داوه‌،
کاریکی وای کردووه‌ که‌ خواجه‌ی پهره‌ردگار پێی پازی نییه‌ و پێی ناخۆشه‌.

(۱) الترغیب فی فضائل الأعمال و ثواب ذلك ۱/ ۳۱۶، الفقیه والمتفق له‌للبغدادي ۱/ ۱۴۰.

۳. غەببەت كردن و باس كرنی زانایان به خراپه دەبیتە هۆی دورر كه‌وتنه‌وه‌ی
 فیرخوازانی زانستی شه‌ریعه‌ت لییان، بۆیه له‌و كاته‌دا قوتابییانی زانست خواز
 به‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر پێگه‌ی خۆیان بۆ پێنمونی كه‌ریکی دلسۆزو خه‌مخۆر، وه
 تووشی چه‌نده‌ها هه‌له‌و پێ هه‌لخلیسكان ده‌بن، بۆ؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه‌سانێك به
 نه‌شاره‌زایی و پق و كینه‌یان به‌رامبه‌ر به‌زانایان هه‌لده‌كوتنه‌ سه‌ریان و له‌كه‌داریان
 ده‌كهن و له‌به‌رچاوی خه‌لكیان ده‌خهن، ئه‌وكاته خه‌لكی وه‌كو پانه مه‌پری بۆ شووان
 په‌رت و بلاو ده‌بن و چه‌نده‌ها بۆچوونی جیاواز دروست ده‌بیت، هه‌مووی به‌ قسه‌و
 له‌ خوانه‌ترسانی كه‌سانێکی سه‌رگه‌رم و تازه پێگه‌یشتوو، كه‌ هه‌ندێك جار قسه‌ی
 وا ده‌كات و فه‌توای وا ده‌دات زانایان ناوێرن به‌و بویریه‌یه‌ فه‌توا بده‌ن، كه‌سانێك
 سویند به‌ خوای گه‌وره‌ پێ ده‌چیت شاره‌زاییان نه‌بیت له‌ مانای (لا إله إلا الله) كه‌
 به‌په‌رت و بنچینه‌ی ئیمان، وه‌ شاره‌زاییان نه‌بیت له‌ زمانی عه‌ره‌بی كه‌
 گه‌وره‌ترین هۆكاره‌ بۆ تیگه‌یشتن له‌ قورئان و سوننه‌ت به‌ شیوه‌ی پاست و
 دروست كه‌چی هه‌لده‌كوتنه‌ سه‌ر زانایان و له‌ خوا ترسان و غه‌ببەتیان ده‌كهن و
 له‌كه‌داریان ده‌كهن، زانایه‌ك كه‌ ده‌یان سال بگه‌ر زیاتر تیکۆشاوه‌و شه‌و نخونی و
 ماندوو بونی بینیه‌، تا بگاته‌پاده‌یه‌ك خه‌مخۆری تۆ بیت و له‌ گه‌وره‌یی خوای
 گه‌وره‌ و سزای دۆزه‌خ ئاگادارت بکاته‌وه‌، كاتێك غه‌ببەتی ده‌كه‌یت، ئایا تۆ شاره‌زا
 تری له‌و؟ نا، سویند به‌ خوای گه‌وره‌، تۆ له‌و خه‌مخۆرتری بۆ موسوڵمانان؟ به
 گومانی خۆت به‌ئێ، به‌لام سویند به‌ خوای گه‌وره‌ نه‌خێر، بۆیه موسوڵمانی
 خۆشه‌ویست گۆشتی زانایان مه‌خۆن (غه‌ببەتیان مه‌كهن)، چونكه (لحوم العلماء
 مسمومة) واته‌: خواردنی گۆشتی زانایان ژه‌هراوییه‌، بۆیه هه‌ر كه‌سێك به‌ر ببیته‌

گیان زانایانی راسته‌قینه‌و غەببەتیان بکات و تانه‌و ته‌شه‌ره‌یان لی‌ بدات با بی‌ گومان بی‌ت وه‌کو که‌سیکه‌ خۆی ژه‌هر خواردوو کردوه‌و خۆی له‌ ناو بردوه‌و .

به‌لام لی‌رده‌ا پرسیارێک دیته‌ پیشه‌وه‌و ده‌کریت: ئە‌گەر زانایه‌ک هه‌له‌یه‌کی کردبوو یان زیاتر ئایا باس کرنی غەببەته‌ یان نا؟

وه‌لام: موسولمانی خۆشه‌ویست خوای گه‌وره‌ فه‌رمانی پی‌ کردوین که‌ قسه‌ی هه‌یج که‌سیک نه‌خه‌ینه‌ پیش قسه‌ی خواو پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ)، هه‌ر وه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا نُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات: ١)

واته: ئە‌ی ئیمانداران قسه‌ی هه‌یج که‌سیک مه‌خه‌نه‌ پیش قسه‌ی خواو پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ)، ته‌قوای خواتان هه‌بی‌ت و له‌ خوای گه‌وره‌ بترسن ، خوای گه‌وره‌ بیسه‌رو زانایه‌ .

دروست نییه‌ به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک بۆ‌چوون و قسه‌ی هه‌یج که‌سیک بخه‌يته‌ پیش قسه‌ی خواو پی‌غه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) ئە‌گەر خۆت به‌ ئیماندار ئە‌زانیت، بۆیه‌ کاتێک فه‌توای زانایه‌کت بی‌نی پی‌چه‌وانه‌ی فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره‌ و پی‌غه‌مبه‌ری خوایه (ﷺ) وه‌ری ناگریت و کاری پی‌ناکه‌یت، به‌لکو له‌ هه‌مان کاتدا نه‌ک غەببەت نییه‌ به‌لکو پی‌ویست و واجبه‌ که‌ خه‌لکی ئاگادار بکه‌يته‌وه‌ له‌ وه‌له‌یه‌ به‌ لی‌زانی و له‌سه‌رخۆیی، چونکه‌ گه‌ر هه‌ر بلێین فلان که‌س ئاوها و ئاوها زاناو شاره‌زایه‌و چاو

پۆشی له‌هه‌له‌کانی بکریت ئه‌و کاته به‌ته‌واوی شه‌رعی خوای گه‌وره ده‌گۆریت، له‌ جیاتی یه‌کخوا په‌رستی هاوه‌ل بریاردان بۆ خوای گه‌وره بلاو ده‌بیته‌وه، چونکه له‌ناو به‌ناو زانایان و مامۆستایان هه‌یه هاوارکردن بۆ جگه له‌ خوای گه‌وره به‌ دروست ده‌زانیت له‌ کاتی‌کدا گه‌وره‌ترین تاوان و شیرکه، گه‌ر لایه‌نی هه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه پوون نه‌کریته‌وه ئه‌وه بێگومان خه‌لکی به‌ هۆی به‌ناو زاناو مامۆستاوه شوئینیان ده‌که‌ون و سه‌ریان لێ ده‌شیویت، یان گه‌ر لایه‌نی هه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه پوون نه‌کریته‌وه ئه‌و کاته له‌ شوئینی سوننه‌ت بیدعه‌و شتی خراپ بلاو ده‌بیته‌وه، به‌لێ که‌سانیک هه‌رچه‌نده پێیان بو‌تریت زاناو شاره‌زا گه‌ر بنه‌مای جیا کره‌وه‌ی سوننه‌تیان له‌ بیدعه‌ نه‌بیت، ئه‌وه بێ گومان بیدعه‌ ده‌که‌ن و خه‌لکیش له‌ سوننه‌ت دوور ده‌خه‌نه‌وه‌و له‌سه‌ر بیدعه‌ په‌روه‌رده‌یان ده‌که‌ن، بۆیه زانایه‌ک ئیجتیهادی کردووه‌و حه‌قی نه‌پیکاوه‌ تێیدا ده‌بیت هه‌له‌که‌ی پوون بکریته‌وه به‌ دلسۆزی و ریز گرتنی ته‌واو له‌ زاناکه، به‌لام که‌سانی نه‌شاره‌زاو بیدعه‌چی پێویسته‌ باس بکری‌ن و په‌رده له‌ رووی بیدعه‌کانیان هه‌لبمال‌دریت، تا دینی خوای گه‌وره به‌ پوخت و پاکی و دوور له‌ شتی پڕو پوچ له‌ ناو خه‌لکیدا بلاو ببیته‌وه، وه که‌سانیک به‌نه‌زانی یان که‌سانیک به‌ مه‌به‌ستی خراپیان نه‌توانن سوننه‌تی پاک و پیرۆزی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بگۆرن.

٤. له‌که‌دارکردنی زانایان و غه‌ببەت کردنیان بێ نرخ کردنیانه له‌به‌ر چاوی خه‌لکی، وه‌ نه‌مانی شان و شه‌وکه‌ت و ریزیانه له‌ دلایندا، که‌ ئه‌مه‌ش دوژمنانی ئیسلام دل‌خۆش ده‌کات، هه‌ر بۆیه له‌ زۆربه‌ی وولاته ئیسلامیه‌کاندا زانایان بێ ریزو

بئى نرخ كراون، چونكه كهسانى نا شايسته زانايان بئى ريزو بئى نرخ كردووه له بهر چاوى خهلكى (خوای گهوره ئه و كهسانه زياتر بئى ريزو بئى نرختر بكات كه ده يانه وئيت سووكايه تى به زانايان و پياوچاكان و بانگه وازخوازن بكن، آمين).

۵. هاتنه دى ئاواته كانى دوژمن هه هه مووى به هوى بئى ريز كردنى زانايان و غه ببهت كردنيانه.

به لام ليژهدا ده بئيت ئاگادارى خالكين بين كه زانايان قسه يان له سهر كردووه و موسولمانان يان لى ئاگادار كردووه ته وه، ئه وئيش ئه وه يه كاتيك ده وتريت غه ببهت كردنى زانايان تاوانى زياتره له غه ببهت كەسانى ساده، ئايا زانايان گه هه له شيان هه بئيت نابئيت باسى هه له كانيان بكرئيت؟ يان باس كردنى هه له كانيان پيويسته و ده بئيت پوون بكرئته وه؟

ئيمامى البرجھاري (په حمه تى خوای ليبييت) ده فه رموئيت: بزانه كه پئى هه لخليسكان و دهر چوون له ريگاي راست به دوو شيوه يه:

يه كه م: پياويك (زانايه ك) ريگاي راستى هه له كردووه، له كاتيكدا ته نها مه به ستي حق بووه، له م كاته دا چه ندك ئه و زاناو پياوچا كه هيج مه به ستيكى نه بووه ته نها خيرو چا كه نه بئيت، بويه نابئيت شوئنى هه له كه ي بكه وين، چونكه ئه و كه سه ي شوئنى هه له ي زانايان ده كه وئيت و ده ش زانئيت هه له يه كه سيكى له ناو چووه.

دووهم: كەسێك نكۆلی لە حەق و راستی دەكات و پێچەوانەى زانایان و پیاو چاكانی لە خوا ترسی پیشینی خۆی دەجولیتەو، ئەو كەسێكى گومراو سەرلێشێواو و سەر لە خەلكیش دەشێوێنێت، شەیتانیكى لە رى دەرچووی ئەم ئوممەتە، بۆیە هەر كەسێك بێناسی و شارەزای حالى بێت پێویستە خەلكى لى ئاگادار بكاتەو و باسى حالى بكات بۆیان، تا خەلكى نەكەوێتەو و سەر لێشێواوێتەو (١).

بزانه (رەحمەتى خوات لیبیت) ئىسلامەتى هېچ بەندەىك تەواو و دروست نىيە تا كەسێكى شوپن كەوتیوى راستەقینەى پێغەمبەر (ﷺ) نەبیت و راستگۆ موسولمانىكى تەواو نەبیت، وە هەر كەسێك گومانى وابیت شتێك ماوێ لە ئىسلامدا و هاوێ لانی پێغەمبەر (ﷺ) پێیان نەگەياندووين، ئەو كەسێكە هاوێ لانی پێغەمبەرى (ﷺ) بەدرو خستۆتەو، بەسە بەو قسەى كە دەيكات بىتە ماى پارچە پارچەى و تانەو تەشەنە دانى لە هاوێ لانی پێغەمبەر (ﷺ)، ئەو كەسەى كەوا دەلێت كەسێكى گومراو سەرلێشێواو و سەر لە خەلكیش دەشێوێنێت، كارێكى هێناوێتە ناو ئاینى پىروزی ئىسلامەو كە خۆى تىیدا نەبوو (١).

وە بروانەو سەیر بکە هەموو ئەو قسانەى كە دەبیبستیت لە كەسانى سەردەمى خۆت، پە لە مەكەو هېچ كارێك مەكە لە خۆتەو، تا پرسىار دەكەیت و سەیر

(١) شرح السنة للعلامة المحدث الإمام البرهاري (ص ٢).

(١) جامع بيان العلم لابن عبدالبر (ص ١٨١٠).

هه‌لام: برای موسوڵمان گەر به ووردی چاوی راستگویی بپوانیته کتاب و نوسراو و فه‌تواکانی (إبن تیمیة) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) بۆت ده‌رده‌که‌وێت که شیخی ئیسلام (إبن تیمیة) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) کاتی‌ک باسی هه‌ر کۆمه‌لیکی سه‌رلیشیواو ده‌رچوو له‌ پێگای راستی کردبیت، نابینیت باسی عیلم و چاکه‌و له‌ خوا ترسیانی کردبیت، چونکه‌ گەر باسی عیلم و چاکه‌یان بکریت ئه‌و کات ده‌بیتته‌ ده‌عوه‌ کردن بۆیان، به‌لکو له‌ چه‌ندین نوسراو کتابیدا زۆر به‌ تووندی په‌ددی ئه‌هلی بیده‌ع و سه‌رلیشیواوانی داوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ زۆری له‌ سه‌ریان نوسیوه‌، وه‌ک له‌م کتابانه‌یدا به‌رچاوت ده‌که‌وێت: (درأ تعارض العقل والنقل)، (بیان تلبیس الجهمیة)، (منهاج السنة النبویة) که‌وا زیاتر په‌ددی شیعه‌یه‌، (الحمویة)، (الواسطیة)، (التدمریة)، (التوسل والوسیلة)، (الرد علی البکری)، (الرد علی الأحنائی)، وه‌ جگه‌ له‌ مانه‌ش که‌ جیهادی گه‌وره‌ی (إبن تیمیة) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) بریتی بووه‌ له‌ په‌ددانه‌وه‌ی ئه‌هلی بیده‌ع، له‌ گه‌ل کردنی جیهاد به‌ ده‌ست و لاشه‌ی.

هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت: ئه‌و که‌سه‌ی په‌ددی ئه‌هلی بیده‌ع و سه‌رلیشیواوان ده‌داته‌وه‌ که‌سیکی موجه‌یدو تیکۆشه‌ره‌، هه‌تا (یحی کورپی یحی) فه‌رموویه‌تی: پارێزگاری کردنی سوننه‌ت و دیفاع کردن لێی گه‌لیک باشتره‌ له‌ جیهاد^(۱).

وه‌ هه‌روه‌ها گەر بپوانیته‌ فه‌توای گه‌وره‌ زانا‌یانی وه‌ک (شیخ ئیبن باز، شیخ ئه‌لبانی، شیخ صالح الفوزان، شیخ عبدالعزیز المحمد السلمان) و زانا‌یاتی تری

(۱) نقض المنطق لشیخ الإسلام ابن تیمیة (رحمه‌ الله) ص ۱۲ .

شوئین که وتووێ مەنەه‌جی سه‌له‌فی سالف، بۆت دەردەکه‌وئیت کاتیک باسی بیدعه‌ی که سانی بیدعه‌چیان کردووه باسی عیلم و چاکه‌یانیان نه‌کردووه، چونکه باس کردنی چاکه‌کانیان بانگه‌واز کردنه بۆ بیدعه‌که‌یان وه پێویست ناکات (منه‌ج الموازنه) واته: (واتا کاتیک باسی بیدعه و خراپه‌یان بکریت باسی چاکه‌کانیشیان بکریت) به‌کاربه‌یئریت^(٢).

زهره‌روو زیانه‌کانی غه‌ببەت کردن

غەببەت کردن تاوانه‌و بێ گومانیش تاوانه‌کان هه‌موویان خاوه‌نی زهره‌روو زیانی تاییه‌تی خوایان له‌وانه‌ش:

١- **که‌م کردنى چاکه**: واته هه‌رکات غه‌ببەتت کرد ئه‌وه بزانه که له چاکه‌کانت که‌م کراوه‌ته‌وه‌و له‌ته‌رازووێ ئه‌و دونیات هه‌لده‌گیریت و ده‌دریت به‌که‌سی غه‌ببەت کراو، هه‌روه‌ک له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئاماژه‌ی پێکراوه، عن أبي هريرة (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ (ﷺ): ((إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَدَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضْرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ

(٢) بېروانه پيشه‌کی کتابی (منه‌ج أهل السنة والجماعة في نقد الرجال والکتب والطوائف)، که دانراوی شیخ ربیع بن هادي عمیر المدخلی.

وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَعَيْتَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَىٰ مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ^(١).

واته: أبو هريرة (خوای لای پازی بیئت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ئایا ده‌زانن موفلیس (ئه‌وه‌ی که هیچی نییه) کییه؟ ئه‌وانیش فه‌رموویان: موفلیس ئه‌و که سه‌یه که نه‌ پارهی هه‌یه و نه‌مالیش، جا پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) فه‌رمووی: نه‌خیر، موفلیس له‌ ئوممه‌تی مندا ئه‌وه نییه که مال و نه‌ پارهی نییه، به‌لکو که سیکه که له‌ دونیادا نوپژی کردووه، پوژووی گرتووه، زه‌کاتی داوه، به‌لام جوینی به‌ ئه‌و داوه و بوختانی بو ئه‌م هه‌لبه‌ستوه‌و، خوینی ئه‌وی پشتوووه و له‌وی داوه، بوپه‌ له‌ پوژوی دوایدا له‌ چاکه‌کانی هه‌لده‌گیریت و ده‌دریت به‌و که سه‌ی که خراپه‌ی به‌رامبه‌ر کراوه، وه‌ئه‌گه‌ر له‌ چاکه‌کانیشی ته‌واو بوو، ئه‌وه له‌ تاوانی که‌سی به‌رامبه‌ری هه‌لده‌گیریت و ده‌دریت به‌سه‌ر ئه‌مدا، پاشان فری ده‌دریته‌ ناو ئاگری دوژه‌خی.

جا ئازیزان.... بیریک بکه‌نه‌وه توخوا چه‌ند ناخوشه‌ که له‌ دونیای پپر کیشه‌و ناخوشیدا ئه‌م هه‌موو هه‌ول و ماندوو بوونه‌ت داوه و هه‌روا به‌ ئاسانیش له‌ پوژوی دوایدا بدریت به‌ خه‌لکی!! هه‌ر بوپه (عبدالرحمن کوری مه‌دی) (په‌حمه‌تی خوای لیبیئت) ده‌فه‌رموویت: ((ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که غه‌ببەت کردن تاوانه‌و خوای گه‌وره‌ش پیی ناخوشه‌ بکریت، ئه‌وا ئاره‌زووم ده‌کرد هه‌رچی خه‌لکی ئه‌م شاره‌

(١) صحیح مسلم (٦٧٤٤).

هەیه غەببەتیان بکردمایە، چونکە دەببیت چی شتێک لەووە خۆشتر ببت کە لە پوژی دوایدا لە ناو کتیبی چاکە کانتدا کۆمەڵە چاکە یەک ببینیت، کە خۆت ئەنجامت نەداوە، وە ئاگاشت لێی نەبووە، جا لە چاکە ی ئەوانە ی کە غەببەتیان کردووی یاخود مالیان خواردووی یان هەر غەدرێکیان لە بەرامبەردا کردووی دەدری بە تۆی غەببەت کراو بە بێ ئاگا.))

٢- هەلما لینی کەم و کورپی و عەیبی غەببەت چی: کە بە راستی ئەمەیان زۆر لەو هەپەشانی تر ناخۆشترو پرسیوایی کەرتەرە ئەویش ئەو هیه کە خۆی گەورە خۆی عەیب و کەم و کورپیەکانی غەببەت چی هەل دەمالیت، هەروەک أبو برزە الاسلمی و البراء کورپی العازب (خوایان لێ پازی ببت) ئەگێرنەووە لە پیغەمبەری خواوە (ﷺ) کە فرمویەتی: ((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَعْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ يَتَّبِعْ عَوْرَةَ أَخِيهِ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ حَتَّى يَفْضَحَهُ فِي بَيْتِهِ))^(١).

واتە: (ئەبو بەرزە ی ئەسلەمی و بەرایی کورپی عازیب) (پەزاو پەحمەتی خوایان لیببت) دەفرمویان: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: ئە ی ئەو کە سانی کە بە دەم باوە پرتان هیناوە و راستی باوەر نەچۆتە ناو دلە کانتانەووە، غەببەتی موسوڵمانان مەکەن، وە مەشگەرین بە دوا ی ناموس و کەم و کورپیەکانیاندا، چونکە هەرکە سێک بە دوا ی عەیب و کەم و کورپی بڕاکەیدا بگە ربت و شوپنی عەیبی برا موسڵمانە کە ی بگە ویت، ئەووە خۆی گەورە عەیب و کەم و کورپیەکانی

(١) مسند أحمد (٢٠٣٣٢)، صحیح سنن أبي داود (٤٠٨٣)، الترغيب والترهيب (٢٣٤٠).

هەلەدەمەلێنێت، وە هەر كەسێكیش كە خۆی گەورە عەیبی هەلبمالتێت ئەو
پیسوای دەكات ئەگەر چی لە نیاو مائی خوێشی دابێت. كەواتە ئەگەر دەتەوێت
خۆی گەورە عەیبەت هەلەمەلێت و عەیبەكانت بپۆشیت لە پوژی دویدا ئەو تۆ
عەیبی خەلك دەر مەخەو بپشارەو.

۳- **سزای ناو گوێ:** واتە غەیبەت كردن دەبێتە هۆی سزای گوێ ئازار دانی
مرووف لە ناو گوێدا، لە أبو یعلی كۆری سیابە (رضی اللہ عنہ) أَنَّهُ عَهَدَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَأَتَى عَلَى قَبْرِ
يُعَذَّبُ صَاحِبِهِ، فَقَالَ: (إِنَّ هَذَا كَانَ يَأْكُلُ لُحُومَ النَّاسِ) ثُمَّ دَعَى بِجَرِيدَةٍ رَطْبَةٍ، فَوَضَعَهَا
عَلَى قَبْرِهِ، وَقَالَ: (لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُ مَا دَامَتْ رَطْبَةً))^(۱).

واتە: (یەعلاى كۆرى سیابە) دەفەر مووێت: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بە تەنیشت
گوێیكدا پویشت، فەر مووی: خاوەنى ئەم گوێرە ئیستا سزای ناو گوێرە لەسەرە،
وە فەر مووی: (ئەمە كەسێك بوو كە گوشتى خەلكى خواردو، واتە (غەیبەتیانی
كردو،) پاشان داوای نەمامیكى دارخورمای كردو لەسەر گوێرە كە ناشتی و
فەر مووی: ئومید وایە سزای لەسەر سووك بكریت هەتاكو ئەم دارە بە سهوزی
بمینیته وە.

(۱) أخرجه الإمام أحمد (۳۵/۵ - ۳۶) وقال الشيخ شعيب الأرنؤوط: إسناده قوي.

٤ - سزای ناگەری دۆزەخ: عن أنس بن مالك (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَزْتُ بِقَوْمٍ هُمْ أَطْفَارٌ مِنْ نَحْسٍ يَحْمِشُونَ وُجُوهُهُمْ وَصُدُورُهُمْ فُقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيْلُ، قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحْمَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ))^(٢).

واتە: (أنسی کورپی مالک) (پەزای خوای لیبیت) فەرمووی: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: کاتیکی شەوپرەویم پێ کرا بەرز کرامەو بە بو ئاسمانەکان بە لای کۆمەڵیکدا تێپەریم کە نینوکی مسیان هەبوو دەم و چاوو سنگی خویان ئەپوشان و دادەپرسی، منیش بە (جبریل) م (عليه السلام) ووت: ئەمانە کێن؟ ئەویش فەرمووی: ئەوانە جوۆرە کە سانیکن کە گوشتی خەلکیان خواردوو (غەیبەتیان) کردوو، باسی عەیب و ناموسی خەلکیان کردوو.

٥ - عن ابن عمر (رضي الله عنه) قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: ((مَنْ قَالَ فِي مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْكَنَهُ اللَّهُ رِذْءَةَ الْحَبَالِ حَتَّى يُخْرَجَ مِمَّا قَالَ))^(١).

واتە: (عبدالله کورپی عمر) (پەزای خویان لیبیت) دەفەرموویت: گویم لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) بوو دەیفەرموو: هەرکە سێک قەسەیک بە باوەرداریک بلیت و واش نەبیت، ئەو خوای گەورە دەیخاتە ناو کیم و زوخواوی ئەهلی دۆزەخەو، تا واز لە قەسەکی نەهینیت.

(٢) رواه أبو داود (٤٨٧٨/٤٨٨٠)، والطبراني في المعجم الأوسط (٨).

(١) صحيح سنن أبي داود (٣٠٦٦).

كه‌واته ئیستا زانرا كه غەببەت كردن چەندێك زیان و زەرەری هەیه وه ئایا چ هه‌په‌شه‌یه‌ك كراوه له كه‌سانی غەببەت چس، بۆیه موسڵمانان به‌پاستی زۆر پێویسته موسڵمان زۆر ئاگادار بێت و خوی بپاریزیت له‌و تاوانه‌و گویگرتن لی، وه‌بشزانه كه گوی و دل به‌پرسیارن به‌رامبه‌ر به‌گوییگرتن له‌غەببەت، هه‌روه‌ك خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الإسراء: ۳۶).

واته: گوی و چاوو دل هه‌موویان به‌پرسیارن له گوی گرتن و تیروانین و ئاره‌زوو کردنی تاوان و غەببەت.

كه‌سی گویگر بۆ غەببەت یه‌كسان و به‌شداره له تاوانه‌كه‌دا

به‌لێ نه‌ك هه‌ر غەببەت كردن تاوان بێت و به‌س نا به‌لكو گوی بۆ گرتن و بی ده‌نگ بوونیش له‌سه‌ر غەببەت كردن به‌شدارت ده‌كات له‌و تاوان و خراپه‌یه‌دا، بۆیه زۆر به‌ووردی سه‌رنجێك له‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پێشوو بده‌و ئینجا خۆت به‌راورد بکه به‌و شیوه‌یه، له‌وه‌دا كه كه‌هه‌ردوو ئیمامی (ئه‌بو به‌كرو ئیمامی عومه‌ر) (خوایان لی پازی بێت) یه‌كێکیان به‌وی تریانی ووت: چۆن خه‌وتنیك خه‌وتوو ده‌لیی له‌مالی خوایانه، پاشان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) چ وه‌لامیکى هه‌بوو بۆیان؟؟ بۆیه عبدالله كوری المبارک (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: ((فَرَّ مِنَ الْمَغْتَابِ فَرَارِكٌ مِنْ

الأسد)) واتە: پاكە و خۆت بە‌دوور بگره له كه‌سى غەببەت چى هە‌روه‌ك چۆن پادەكه‌ى له دەست شىرێك كه ترسى ئە‌وه‌ت هە‌يه بتخوات.

خە‌وێكى سە‌رسوڕه‌پنە‌رو ترسناك

(كه‌مس كورپى عبدالله) (په‌حمەتى خ‌واى لىبىت) دە‌فه‌رمووێت: گوێم له (مه‌يمونى كورپى سياه) بوو (په‌حمەتى خ‌واى لىبىت) دە‌يفه‌رموو: {جاريك‌يان دانىشتبووين له مه‌جلىسىكدا باسى كه‌سىك‌يان كرد، به‌شيوه‌يه‌كى خراپ و غەببە‌تيان كرد، مه‌يمونيش فه‌رمووى: منيش هيجم نه‌ووت نه‌به چاك نه‌به‌خراپ، پاشان كه له دانىشتنه‌كه هە‌ستايين و چوومه‌وه بو‌ ماله‌وه‌وه‌وه‌وتم، خە‌وم بينى ئە‌وه‌بوو له خە‌ومدا كه‌لاكى گوى دريژيان بو‌ هينام و له به‌ر دە‌مدا دايانناو كه‌سىك‌يش له ديار سە‌رم بوو خيرا خيرا دە‌يووت: بخۆ، منيش هە‌ر دە‌م ووت: چى بخۆم ئاخر بو‌چى بيخۆم چۆن بيخۆم؟ كه‌سه‌كه‌ش دە‌يووت: بيخۆ، چونكه له‌وه‌مه‌جلىسه‌ى تيايا دانىشتبووى غەببە‌تى فلانه كه‌س كراو تو‌ش به‌شدار بوويت، ئە‌ميش ده‌لى: له‌خه‌وه‌كه‌مدا ووتم: ئاخر خو‌ من هيجم باس نه‌كرد، ده‌لى: كه‌سه‌كه‌ش پىي ووتم: ئاخر تو‌ گويت بو‌گرت و بى‌ دە‌نگ بوويت، كه ئە‌وه‌ش نيشانه‌ى رازى بوونه. بو‌يه (كه‌مس كورپى عبدالله) دە‌فه‌رمووێت: له‌وه‌ پو‌ژه‌وه نه‌مان بينى كه مه‌يمون غەببە‌ت بكات و له مه‌جلىسى غەببە‌تدا دابنیشى، وه ئە‌گەر غەببە‌تیش بکرايه ئە‌وا

رێی لی ده‌گرت و نه‌یده‌هه‌شت، وه ئه‌گه‌ر كه‌سی غه‌ببەت چی هه‌ر وازی نه‌هه‌نایه
ئه‌وا مه‌یمونی كۆری سیاه ئه‌و جیگایه‌ی به‌ جی ده‌هه‌شت و ده‌پۆه‌شت {^(۱)}.
و سمعك صن عن سماع القبیح كصون اللسان عن النطق به
فإنك عند سماع القبیح شريك لقاتله فاتبه

واته: گویت بپارێزه له بیستنی ووتە‌ی خراپ و تاوان (غەببەت) وه‌ك پاراستنی
زمانت له‌ قسه‌ی خراپ، كاتیك كه‌ تۆ گوێ ده‌گریت بۆ بیستنی ووتە‌ی خراپ و
تاوان (غەببەت) بئێگومان به‌و ئاگاداربه‌ كه‌ به‌شداری له‌و تاوانه‌دا .

جا براو خوشکی سه‌نگین و به‌رێز زۆر ئاگاداربه‌ له‌ هاوڕێه‌تی كه‌سانی
غەببەت چی، سویند به‌ خوا دانیه‌شتن له‌گه‌ل مردوو‌ه‌كاندا باشتره‌ له‌ وه‌ی له‌ گه‌ل
كه‌سی غه‌ببەت چیدا دابنیه‌شت و هه‌لس و كه‌وت بكه‌یت، بۆیه‌ هه‌ر ئه‌م جوژه
كاره‌بوو كه‌ وای له‌ پیاو چاكان كردبوو (په‌حمه‌تی خویان لیبیت) كه‌ زیاتر له
گو‌رستان كاته‌كانیان به‌ سه‌ر به‌رن، ئه‌م كاره‌شیان هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوو ئه‌گه‌ر
پرسیارت لیبیان بگردایه‌ ئه‌م كارو پیه‌یه‌ بۆچی؟ له‌ وه‌لامدا ده‌یان ووت: له‌ به‌ر
ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ ناویاندا بین ئازارمان ناده‌ن، وه‌ ئه‌گه‌ر لایان پۆه‌شتین ئه‌وه
(غەببەت‌مان) ناكه‌ن (واته‌: مردوو‌ه‌كان).

(^۱) پروانه: صفة الصفوة (۳/ ۱۵۴)

به‌لێ دانیشتن له‌ گه‌ڵ که‌سانیک که به‌ لاشه‌ مردوون به‌ ده‌ست هێنانی چاکه‌یه و خو‌ به‌دور گرتنه‌ له‌ تاوانی غه‌ببەت، به‌لام دانیشتن له‌ گه‌ڵ که‌سانیک که‌ دلێان مردوو‌ه و گوی ناده‌ن به‌ تاوان توش بوونه‌ به‌ تاوان و خراپه‌کاری.

بِشْرِي كُورِي حَارِث (په‌حمه‌تی خۆای لیبیت) فه‌رموو‌یه‌تی: به‌سه‌ بو ئیوه‌ دانیشتن له‌ گه‌ڵ که‌سانی مردوو که‌ دلێکان به‌ یادیان زیندوو ده‌بنه‌وه، به‌لام که‌سانیک زیندوو به‌ لاشه‌- دانیشتن له‌ گه‌ڵیانداو سه‌یرکردنیان چاوی پێ کوی ده‌بی‌ت.

که‌سی غه‌ببەت چی ترسنوکه‌و که‌سایه‌تیه‌کی لاوازی هه‌یه‌!

موسلمانه‌ خو‌شه‌ویسته‌کان ئایا ده‌زانن که‌سی غه‌ببەت چی که‌سایه‌تیه‌کی لاوازو که‌سیکی زۆر ترسنوکه‌؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ناتوانی‌ت پووبه‌پووی خاوه‌ن عیب بلی‌ت تو‌ که‌سیکی ئاوایت و ئاوایت، بیگومان ئه‌مه‌ش ترسنوکی و لاوازی ئه‌و که‌سه‌ ده‌رده‌خات، چونکه‌ ده‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ راست ده‌کات فه‌رموو با له‌ به‌ر چاوی خو‌ی یان لای خو‌ی ئه‌و قسه‌یه‌ی پێ بلی‌ت، بو‌یه‌ به‌راستی ئیماندار ئاوی‌نه‌ی ئیمانداره‌، با له‌راست خو‌ی چی هه‌یه‌ بلی‌ت و ئاموژگاریشی بکات، به‌لام به‌داخه‌وه‌ زۆریش به‌داخه‌وه‌ ئه‌مرو‌ ئه‌و په‌وشته‌ له‌ناوماندا باری کردوو‌ه و ده‌ستوو‌رو په‌وشتی وا هاتو‌ته‌ نیومان که‌ هه‌یچ یاساو پرسیایه‌ک ته‌قه‌بولی ناکات، بو‌یه‌ وابزانم هه‌یچی تی‌دا نییه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک بیه‌و‌یت له‌به‌رامبه‌ر خاوه‌ن که‌م و کورپه‌که‌دا چی هه‌بی‌ت پێ بلی‌ت، ئه‌و کاته‌ گومانی تی‌دانییه‌ که‌ ئه‌مه‌یش که‌سیکی سوپاس کراو ده‌بی‌ت و له‌دوا روژیشدا که‌سیکی پاداشت دراو ده‌بی‌ت و ده‌شچی‌ته‌

پیزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ فه‌رمان به‌ چاکه‌ و نه‌ه‌ی له‌ خراپه‌ ده‌که‌ن، بو‌یه‌ نۆز پۆیسته‌ که‌ له‌م خاله‌دا به‌ خۆماندا بچینه‌وه‌وه‌ ببینه‌ پڕی پۆشن که‌ره‌وه‌ش بو‌ که‌سانی تر له‌ راستیدا ئه‌مه‌یه‌ په‌وشتی موسوڵمانی راسته‌قینه‌، که‌واته‌ زووکه‌ و ناوی خۆت له‌ نۆی ئه‌وانه‌دا تو‌ماریکه‌ که‌ بپاریان داوه‌ ته‌واو واز له‌ غه‌ببەت به‌ینن و به‌ دوا‌ی عه‌یب و عاری خه‌لکی دا نه‌گه‌پین.

هه‌ر بو‌یه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت: ۳۳).

واته‌: ک‌ی له‌و که‌سه‌ چاک‌تره‌ و قسه‌ی باشته‌ره‌ که‌ بانگه‌وازی خه‌لکی ده‌کات بو‌لای خوا‌و پاشان کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام ده‌دات و ده‌لێت من له‌ موسوڵمانانم، ئه‌میش به‌وه‌ی که‌ بانگی خه‌لکی ده‌کات بو‌ چاکه‌ و فێریان ده‌کات نه‌که‌ هه‌ر له‌ پاشمله‌ باسیان بکات و غه‌ببەتیان بکات.

که‌سی غه‌ببەت چی باوه‌ری لاوازه‌!

له‌سه‌ر خۆبه‌ که‌سی غه‌ببەت چی ئایا ده‌زانی که‌ باوه‌رت لاوازه‌ و ئیمانته‌ ته‌واو نییه‌؟ ئایا گو‌یبه‌ستی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌بوویته‌ که‌ ده‌فه‌رموویت: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ))^(۱).

(۱) صحیح البخاری (۱۳)، و صحیح مسلم (۱۷۹)

واتە: هەرکەسێک چى بوۆ خوۆى پىۆ خوشە بوۆ برا موسولمانە کەشى بەهەمان شیۆه پىۆ خوش نەببیت ئهوه باوەرپى تەواو نىیە و لاوازە, لىرەوہ ئهوه پوون دەببیتەوہ کە بەپاستى کەسى باوەردار پىۆیستە لەگەڵ بەرامبەرە کەى بەو شیۆه یە ببیت کە لە فەرموودە کەدا دەردەکە وىت, وەبشزانە گەورەترین بەخششى خوایى بوۆ مروۆف (ئىمانە), بەلام هەرکات غەببەتت کرد (کە مانای پىۆ ناخوش بوونتە بەرامبەر ئهوه کەسە) ئهوه بەر ئهوه فەرموودە یەى سەرەوہ دەکە ویت (پەنا بەخوا).....

چى کاتیك باس کردنى پاشملە دروستە و رىگە پىدراوہ ؟

موسلمانە خوشە وىستەکان.... پاش ئهوهى ترسناكى غەببەت و گەورەى سزاكەى پوون بووه, بەپشتىوانى خوای گەورە بەپىۆیستى دەزانم کە ئهوه حالەتەنەش باس بکەین کە دروستە (غەببەت) کردن تىايدا, بەلام دەببیت کەسى باوەردار زۆر ئاگادارىبیت کە بە هوۆ ئهوه چەند حالەتەوہ نەکە وىتە باس کردن و کارى حەرەمەوہ, بەلکو بە پىۆ پىۆیستى خوۆى و کاتىکىش باسى کەسێک دەکات دەببیت نىیەتى باش و پاک ببیت لەوشتانەداو لەرق و کىنەوہ نەببیت, بوۆ شکاندەوہى نەببیت, چونکە خوای مېهرەبان ئاگادارى هەموو نەئىنە کانى ناو دە, بوۆ یە لەم کاتانەدا غەببەت کردن دروستە:

یەكەم: ستم کردن, لەم کاتەدا دروستە کە ستم لى کراو سكالای خوۆى باس بکات بوۆ کاربەدەستان و فەرمانرەوایان, یاخود بوۆ قازى و دادوهر و بلایت:

فلانە‌که‌س سته‌می لی‌ کردووم یان مالی خواردووم، که ئەم گێرانه‌وه‌یه ته‌نها بو
گه‌رانه‌وه‌ی مافه‌که‌ته و ناببته‌ غه‌ببەت، به‌لگه‌ی ئەمه ئەوه‌یه کاتیک (هن‌دی کچی
عوتبه) که ده‌کاته خیزانی (ئەبو سوفیان) (ﷺ) هات بولای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
ووتی: ((يا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أبا سُفْيَانَ رَجُلٌ شَحِيحٌ وَكَيْسٌ يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَوَلَدِي، إِلَّا مَا
أَخَذْتُ مِنْهُ وَهُوَ لَا يَعْلَمُ))

واته: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئە‌بو سوفیان پیاوی‌که ماله‌که‌ی زۆر به‌ تووندی
گرتووه‌و شتیکی وام ناداتی که به‌شی خۆم و منداله‌کانم بکات ته‌نها ئە‌وه نه‌بیت
که من لی‌ی ئە‌به‌م به‌بی ئە‌وه‌ی خۆی ناگاداریت، وه منیش پی‌ویستم به‌وه هه‌یه
که له‌ ماله‌که‌ی به‌رم و بیکه‌م به‌ مه‌سره‌ف و خه‌رجی خۆم و منداله‌کانم، ئایا به
بی‌ ناگای ئە‌و له‌ ماله‌که‌ی سه‌رف بکه‌م تاوان بار نابم؟ پی‌غه‌مبه‌ری خواش (ﷺ)
فه‌رمووی: ((خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدِكَ بِالْمَعْرُوفِ))^(١). واته: به‌شی خۆت و
منداله‌کانتی لی‌ ببه‌و مه‌سه‌ره‌فیانی لی‌بکه به‌ چاکه.

📌 **پرس و پاره‌گرتن، ئە‌میش به‌وه‌ی که که‌سیک بجیتته‌ لای که‌سیکی**
شاره‌زا له‌دینداو بلیت ئە‌ری فلانە‌که‌س چۆنه‌ که من به‌ ته‌مام کچی بده‌می؟ یان
خوشکمی بده‌می؟ یان فلانە‌ ئافره‌ت چۆنه‌ که من به‌ته‌مام بیخوازم؟ یاخود بو
پرسیار کردن ده‌رباره‌ی هاوسییه‌تی؟ هه‌روه‌ک چۆن (فاتیمه‌ی کچی قه‌یس) هاته
خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی ووت: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (أبوجهم و

(١) صحیح البخاری (٥٣٦٤) و صحیح مسلم (١٧١٤).

معاویة) داخوازیان کردووم، منیش نازانم شوو به کامیان بکه‌م، پێغه‌مبەری (ﷺ) فه‌رمووی: ((أَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَلَا يَضَعُ عَصَاهُ عَن عَاتِقِهِ وَأَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُعْلُوكٌ لَا مَالَ لَهُ)) (٢).

واته: ئەبو جه‌هم گۆپال‌ه‌که‌ی (واته داره‌که‌ی) له‌سه‌ر شانیه‌تی، واته له‌ گه‌ل ژندا خراپه‌ هه‌میشه‌داری بو‌ ئاماده‌ کردووه، به‌لام هه‌رچی موعاویه‌یه هه‌ژاره‌و هه‌یجی نییه‌.

سه‌ی یه‌م: داوای یارمه‌تی کردن بو‌ گۆپینی خراپه‌ (مُنْكَر) وه‌لادانی نا‌ره‌حه‌تیه‌ك له‌ سه‌ر موسوڵمانیك، وه‌ك ئەوه‌ی كه‌ یه‌كێك بچیته‌ لای كه‌سیكی ده‌سه‌لاتدارو پیتی بلیت فلانه‌كه‌س له‌ گه‌لمدا خراپه‌و ئازارم ده‌دات، بو‌یه داوات لیده‌كه‌م تا ریگه‌ چاره‌یه‌كم بو‌ بدۆزیته‌وه‌.

چواره‌م: ئاگادركردنه‌وه‌ی موسوڵمانان و ئاموژگاری كردنیان بو‌ خو‌ پاراستن له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ خراپن و زه‌ره‌رو زیانیان هه‌یه بو‌ موسوڵمانان. (زه‌یدی كوری ئەرقه‌م) (خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: له‌ گه‌ل پێغه‌مبەری خوادا (ﷺ) ده‌رچوین له‌ سه‌فه‌ریكدا له‌ویدا تووشی نا‌ره‌حه‌تیه‌کی زۆر بووین، ئەوه‌بوو (عبدالله‌ ی كوری ئوبه‌ببیه‌ی سه‌لول) به‌ هاوه‌لانی خو‌ی ووت: هه‌یج كه‌س یارمه‌تی هاوه‌لانی پێغه‌مبەر (ﷺ) نه‌دات تاكو هه‌موویان لی‌ی جیا ده‌بنه‌وه‌، وه‌وتیشی گه‌ر گه‌رپاينه‌وه‌ بو‌ مه‌دینه‌ ده‌سته‌لاتدارو به‌تواناكان زه‌لیله‌كان ده‌رده‌كه‌ین، جا

(٢) صحیح مسلم (١٤٨٠).

(زه‌ید) ده‌فه‌رمووئیت: منیش چووم بۆلای پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) و وتم: (عبدالله‌ی كوری ئوبه‌ییه‌ی سه‌لول) (گه‌وره‌ی دوورپوه‌كان) ئاواى ووتوه‌، بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناردی به شوئیداو پرسیا‌ری لئ‌ کرد که گوايه وات ووتوه‌، ئه‌ویش که‌وته سوئند خواردن و پاساو هینانه‌وه‌و به درۆ خستنه‌وه‌ی (زه‌ید)، جا وا بلاو بووه‌ ووتیان (زه‌ید) درۆی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد، (زه‌ید) یش (خوای لئ‌ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووئیت: به‌پاستی زۆر له‌سه‌ر دالم گران بوو که وایان ووت: تا خوای گه‌وره ئه‌م سوره‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾، وه‌ خوای میهره‌بان به‌ پاستی خستمه‌وه‌، پاشان پیغه‌مبه‌ری ئازیز (ﷺ) با نگیانی کرد تا په‌شیمان ببه‌وه‌و ئه‌ویش داواى لیخۆش بوونیان بو‌ بکات، به‌لام ئه‌وان پشتیان هه‌لکرد.

پینجه‌م: باس کردنی که‌سیک که به‌ ئاشکرا تاوانی لیبووه‌ شیته‌وه‌، وه‌ک {جاسوسی کردن و زینا کردن و مه‌ی خواردنه‌وه‌ و..... هتد} له‌م کاته‌شدا ته‌نها باسی ئه‌و تاوانه‌ی ده‌که‌یت و به‌س.

شه‌شه‌م: پیناساندنی که‌سیک ئه‌ویش به‌ دیاری کردنی ئه‌و که‌م و کورپانه‌ی که له‌ پرووی که‌م ئه‌ندامی و له‌ ش و لاریه‌وه‌ یاخود ناوو شو‌ره‌تیه‌وه‌، وه‌ک کوپیری و نه‌خۆشی و شه‌لی و قه‌له‌وی و که‌پری... هتد وه‌نابیت له‌مه‌شدا مه‌به‌ستی پیشاندانی که‌م و کورپی و سوکی ناوبراو بی‌ت، به‌لکو ده‌بی‌ت ته‌نها پیناساندنی بی‌ت.

هه‌وته‌م: باس کردنی که‌سی بیده‌چی و تاوانبار، له‌م کاته‌شدا ته‌نها باسی بیده‌که‌ی یاخود تاوانه‌که‌ی ده‌که‌یت، وه‌ باسی هیچی تر ناکه‌یت مه‌گه‌ر یه‌که‌یک

لەو خالانەى پيشووى تىداىبىت، خاتوو (عائيشە)ى داىكى باوه‌رداران (خوای لى پازى بىت) دەفەر موویت: (جاریکیان پیاویك هات بولای پیغه‌مبەر (ﷺ) پووخسەتى لى خواست و ئەویش بە پێزەوه بە خێرهاتنى کردوو فەر مووی لى کرد، پاشان که پیاوه‌که رویشت پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ) فەر مووی: (بئس أخو العشيرة) واتە: خراپترین برای هۆزەکه‌یه، هەر وه‌ها داىکمان خاتوو (عائيشة) (خوای لى پازى بىت) بۆمان دەگێرێتەوه لە پیغه‌مبەر وه (ﷺ) که فەر مووبەتى: ((مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا)) (١).

واتە: گومان نابەم و هەست ناکەم که ئەم دوو کەسه هیچ دەرباره‌ى شەرع و دینه‌که‌مان بزانن.

هەر وه‌ها کەسى بیدەچى که زیاده‌یه‌ک دەهینیتە ناو دینه‌وه، خوا دەپەرستى بەلام بە بوچوون و هەواو ئاره‌زوى خوێ، بەبى گوی دانە فەرمانى خواو پیغه‌مبەرى خوا (ﷺ)، بۆیه لەم کاتەدا باس کردنى پاشمله (غەیبەت)ى واجبە، چونکه ئەوه بو پاراستنى دینه لە هەواو ئاره‌زوو، (ولا غيبة لأحد من أهل البدع) وه هیچ کەسێک که بیدە دەکات باس کردنى بیدە کەى غەیبەت نییه، که واتە ئیستا پوون بووه بو بەپێزت که باس کردنى ئەو کۆمە‌لانه غەیبەت نییه، وه دەتوانى باسیان بکه‌یت و هەرکاتیش باسى ئەوانه‌شت کرد ئەوه دەبیت پەچاوى ئەم خالانەش بکه‌یت:

(١) صحيح البخاري (٦٠٦٧)

۱. دلسۆزی تەواوت هەبێت لەو باسکردنەدا و نیهتت تەنها ئەو هەبێت خراپەکە ی بگۆریت، چونکە هەرکە سێک مەبەستی گۆرینی خراپەکە ی نەبێت ئەو هەبێت بزانە دەبێتە غەیبەت.

۲. باسی کەسە کە دەکەیت دەبێت بۆ بەرژەو هەندێ ئەو بێت، ئەگەر نا ئەو دەبێت بزانێ ئەو هەش لە هەواو ئارەزووی خۆتەو هیه و بڕایەتیت بپارێزە نە ئەو هیه هەر بچووک ترین هەڵت تیا بینی بیکەیتە بیانوو، بلیی وەالله ئەو وای کرد، نەخێر، موسولمانی خۆشەویست تکتات لی دەکەم خۆت بپارێزە، چونکە شەیتان زۆر فیلّ بازو نەشمر دوو بەردەوامە لە سەر فرۆ فیله کانی.

۳. بزانە کە باس کردن و غەیبەت کردنی بڕاکەت خراپە ی تری بەدواو هیه، بۆیە ئاگادار بە نەبێتە مایە ی شەرو ئازاوە و رق و کینه ی نیوان موسولمانان.

زمان گرتن و غەیبەت نەکردن جیهاد و تیکۆشانه

زۆر کەس بە لایەو هەسیره کە گوئیستی ئەم قسە یە دەبێت، بۆچی (غەیبەت) نەکردن جیهاد و تیکۆشانه؟ بەلی براو خوشکی ئازیز... هیچ بەلاتەو هەسیره نەبێت، بگرە گەرەترین جیهاد و تیکۆشانیشە، چونکە بزانە سەری هەموو فیتنە و بەلاکان تەنها لە زمانەو هەبێت، هەر وکە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموویت: ((الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ))^(۱).

(۱) جزء من حديث أخرجه الإمام أحمد ، برواه: السلسلة الصحيحة (٥٤٩).

واته: موجهیدو تیکۆشه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که جیهادی نه‌فسی خوێ ده‌کات له گوێزپایه‌لی خوای گه‌وره‌دا، وه به‌ره‌نگاری هه‌واو ئاره‌زووه‌کانی ده‌بیته‌وه، وه خوشی ده‌پاریزیت له باس کردن و غه‌ببەت کردنی که‌سانی به‌رامبه‌ر.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ((أَفْضَلُ الْجِهَادِ أَنْ تُجَاهِدَ نَفْسَكَ وَهَوَاكَ فِي ذَاتِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ))^(۲)

واته: باشترین و خێترین جیهاد ئه‌وه‌یه که تیکۆشیت له به‌رامبه‌ر هه‌واو ئاره‌زووه‌کانتا وه‌ته‌نه‌اش له‌به‌ر خاتری خوای په‌روه‌ردگار.

بو‌یه تیکۆشان له‌پیناوی خوادا به‌گیان و مال له‌به‌رامبه‌ر دوژمناندا جاری واهیه له ماوه‌یه‌کی زۆردا نایه‌ته‌دی له ژبانی موسوڵماندا، به‌لام جیهادی نه‌فس به‌رده‌وامه‌و کۆتایی پێ نایه‌ت، تا روح له لاشه‌دابیت، که‌واته پێویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسوڵمانیک به‌ره‌نگاری هه‌واو ئاره‌زووه‌کانی بیته‌وه ه ریگری بکات له غه‌ببەت و حوکمی خواش له دلی خویدا بچه‌سپینیت، تاکو خوای گه‌وره‌ش له سه‌ر زه‌ویدا به‌ریای بکات.

به‌ریزه‌که‌م له‌وانه‌یه له کاتیکدا که ئه‌م نامه شه‌رعیه ده‌خوینیته‌وه به‌بیرتا بیت باشه بوچی و چۆن ده‌بیت جیهاد به‌نه‌فس گه‌وره‌ترو خێتر بیت له جیهادکردن به‌مال و گیان (روح)؟؟ به‌لام بزانه ئازیزه‌که‌م راسته‌و گومانی تیدا

(۲) أخرجه أبو نعيم في الحلية والديلمي وغيرهما، برواه: السلسلة الصحيحة (۱۴۹۶).

نبیه که موجهیدان پێزو پله و پایه‌یان له‌سه‌رووی هه‌موو موسوڵمانانه‌وه‌یه که ئه‌و به‌پێزانه خوێن و مال و گیانیان له‌ پێناوی خوادا به‌خت کردووه‌و تیکۆشاوان بو‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ووشه‌ی خوا و به‌ریاکردنی حوکمی خواو نه‌هه‌شتنی خراپه‌و تاوان، وه‌ کاره‌که‌شیان په‌نگدانه‌وه‌ی فه‌رموده‌کانی خواو پێغه‌مبه‌ری خوايه (ﷺ)، به‌لام تو‌ خو‌ ئیستا له‌ نیو جه‌نگ و جیهاددا نیت نا به‌لکو له‌ نیو مالی خوتدایت یاخود له‌ناو دوکان و شوئنه‌ گشتیه‌کاندایت وه‌ک ((قوتابخانه‌ یان نه‌خوشخانه‌ یاخود هه‌ر پله‌یه‌کت هه‌بیت ...هتد)) بو‌یه‌ پێویسته‌ له‌و شوئین و کاته‌ی که‌ تیا‌دایت خوت بپاریزیت له‌ تاوان و غه‌ببەت و فیتنه‌و جاسووسی و دوو زمانی، ئالێره‌دا ده‌رده‌که‌وئیت که‌ ئایا تو‌ موجهیدی راسته‌قینه‌ی یان نا به‌ رامبه‌ر هه‌واو ئاره‌زووه‌کانت.

چهند ووته‌یه‌کی زیڕین سه‌باره‌ت به‌ خراپی (غەببەت)

۱. جارێکیان عه‌مری کورپی عاص (خوای لی‌ رازی ببت) له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی‌دا به‌ ته‌نیشته‌ ئه‌سه‌پکی مرداره‌وه‌بو‌دا تپه‌رین و پێیانی فه‌رموو: ئه‌گه‌ر پیاویک له‌ گوشتی ئه‌و ئه‌سه‌په‌ مرداره‌ بووه‌ بخوات و ناوسکی لی‌ پر بکات زۆر باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ گوشتی براکه‌ی بخوات، واته‌ (غەببەت) ی بکات.
۲. (عبدالله ی کورپی موباره‌ک) (په‌حمه‌تی خوای لی‌ببت) ده‌فه‌رمووئیت: ئه‌گه‌ر بمویستایه‌ غه‌ببەتی هه‌ر که‌سه‌یک بکه‌م ئه‌وا غه‌ببەتی دایک و باوکی خو‌م ده‌کرد،

چونكه دايك و باوكم له هه‌موو كه‌س شایسته‌تر له پێشترن كه چاكه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌م.

۳. به‌یه‌كێك له پیاوچاكان ووترا: فلانه‌كه‌س غه‌ببەتی کردووی: ئه‌ویش هه‌ستاو سه‌به‌ته‌یه‌ك خورمای بو‌ بردوو پێی ووت: بیستوو‌مه كه تو‌ چاكه‌کانی خۆت به دیاری ناردوو‌ه بو‌ من، منیش ده‌مه‌وێت پاداشتت بده‌مه‌وه، سه‌به‌ته خورماکه‌ی پێداو پێی ووت: زۆر داوای لێ‌بوردنت لێ‌ ده‌که‌م كه ناتوانم به‌ ته‌واوی پاداشته‌که‌ت بده‌مه‌.

۴. غه‌ببەت میوه‌ی فاسقه‌کانه‌.

۵. هه‌رکه‌سیک زمانی بپارێزیت و ئاگاداری بیت له هه‌موو شه‌پرو ئاشوبیک ززگاری بووه‌.

۶. جارێکیان پیاویک باسی که‌سیکی کرد لای هاو‌پێکه‌ی، هاو‌پێکه‌شی پێی ووت: ئایا جیهادت به‌رامبه‌ر پۆمه‌کان کردوو‌ه؟ ووتی: نه‌خێر، ووتی: ئایا ئه‌ی جیهادت به‌رامبه‌ر فارسه‌کان کردوو‌ه؟ ووتی: نه‌ خێر، پاشان ووتی: (سَلِمَ مِنْكَ الرُّومُ، وَسَلِمَ مِنْكَ الثُّرُكُ، وَلَمْ يَسَلَمْ مِنْكَ أَحْوَكُ الْمُسْلِمِ) واته‌: به‌پاستی پۆمه‌کان له ده‌م و ده‌ستت سه‌لامه‌تن (باسیان ناکه‌یت)، وه‌ تورکه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه‌ له ده‌م و ده‌ستت سه‌لامه‌تن، به‌لام برای موسو‌لمانت له ده‌م و ده‌ستت سه‌لامه‌ت نین (باسیان ده‌که‌یت و غه‌ببەتیان بچو‌کتین هه‌له‌یان لێ‌ده‌که‌یت به‌ ئه‌ندازه‌ی کێویک، ئه‌وه‌نده‌ی باسی موسو‌لمانان ده‌که‌یت، باسی بی‌باوه‌رو خراپه‌کارو نوێژنه‌که‌رو خراپه‌کاران و دوژمنانی سه‌رسه‌ختی دین ناکه‌یت!! كه ئه‌مه‌ش به‌پاستی فریو

خواردنه به ده‌ست شه‌یتان و دوژمنانی خواوه و بی‌ئاگاییه له پاراستنی مافی
برایه‌تی نیوان موسلمانان و تیكدانی پیزی پته‌وی برایه‌تیانه (!!!), به‌لی به‌پاستی
وایه پوژگار لای ئەمپوۆ موسولمان هه‌مووی پپه له نه‌هامه‌تی و نه‌گبه‌تی و
ناخووشی، چونکه ئەوه‌نده‌ی به‌یه‌که‌وه خه‌ریکن و له‌نیو خویاندا خه‌ریکن له سه‌دا
یه‌ك باسی بی‌باوه‌پان و سته‌م کاران ناکهن.

۷. موسلمانانی خو‌شه‌ویست ئە‌گه‌ر هه‌ر بی‌ده‌سه‌لاتی و توانای جی‌به‌جی
کردنی ئەو خالانه‌ی پیشووت نییه، ئەوا هه‌ول‌بده که ئەم سی‌خاله له خوتدا جی
به‌جی بکه:

❖ ئە‌گه‌ر چاکه‌ت پی‌ناکری هه‌ول‌بده خراپه‌ش مه‌که.

❖ ئە‌گه‌ر ناتوانی سوودت هه‌بیت بو‌خه‌لکی ئەوا زیانیشیان پی‌مه‌گه‌یه‌نه.

❖ ئە‌گه‌ر ناتوانی پوژووی سووننه‌ت بگریت و ده‌مت بگریته‌وه له خواردن و
خواردنه‌وه ئەوا هه‌ول‌بده له گوشتی خه‌لکیش مه‌خو (باسیان مه‌که‌و
غه‌ببیه‌تیان مه‌که).

که‌فاره‌تی غه‌ببەت (ته‌وبه‌کردن له‌غه‌ببەت)

براو خوشکی زور به‌پیزم پیویسته ئەوه‌ش بزانیته که ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه له هه‌موو
تاوانیک واجب‌و غه‌ببیه‌تیش یه‌کیکه له‌و تاوانانه، که پیویسته ته‌وبه‌ی لی بکه‌یت و
بگه‌پیتته‌وه، بۆیه خیراکه‌و ده‌ست پیشخه‌ری خوت بکه بو‌ته‌وبه‌و گه‌پانه‌وه، چونکه
به‌پاستی خوی گه‌وره لیخو‌شبووه بو‌هه‌موو تاوانه‌کانت، ته‌نھا خوی کارجوانیش

ده‌توانیٓت لٓیت خوٓش بٓیت، بۆیه ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌ له‌ پاشمله‌ تاوانی غه‌ببەتی ئه‌نجام داوه‌، ئه‌وه‌ دوو تاوانی ئه‌نجام داوه‌:

یه‌كه‌م: تاوانی شكاندنی فه‌رمانی په‌روه‌ردگار ئه‌و فه‌رمانه‌ی كه‌ ده‌فه‌رمووٓیت: ﴿وَلَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا﴾ وه‌ بو‌ئ‌وه‌ی له‌ سزای ئه‌و تاوانه‌ ده‌ربچٓیت و پزگارت بٓیت پٓیویسته‌ واز له‌ غه‌ببەت به‌ئٓینیت و په‌شیمان ببٓیت‌وه‌ له‌ و ئاكارانه‌ به‌تایبه‌تیش ئه‌وانه‌ی كه‌ له‌ پٓیشوودا ئه‌نجامت داوه‌، وه‌ ناشبٓیت جارٓیكى تر بگه‌رٓیته‌وه‌ سه‌ری.

دووه‌م: تاوانی ده‌رخستن و باس كردن و بلاوكردنه‌وه‌ی عه‌یب و كه‌م و كه‌سی غه‌ببەت كراو، بو‌ پزگاربوون له‌م تاوانه‌ش پٓیویسته‌ گه‌ردنی خوٓت به‌ كه‌سی غه‌ببەت كراو ئازاد بكه‌یت و داوای لٓی بوردنی لٓی بكه‌یت، ئه‌مه‌ له‌ كاتیكدا ئه‌گه‌ر پٓی ناخوٓش نه‌بوو پٓیت ووت، به‌لام ئه‌گه‌ر زانیٓت پٓی ناخوٓشه‌و پٓی بٓی ئاوها و ئاوهام پٓیت وتوو‌ه‌ یان غه‌ببەتم كردووی، ئه‌و كاته‌ پٓیویسته‌ داوای لٓیخوٓشبوونی بو‌ بكه‌یت لای په‌روه‌ردگار.

كه‌واته‌ به‌رٓیزانم ئٓستا بابه‌ته‌كه‌ به‌ره‌و كوٓتایی ده‌روات و ئٓوه‌و منٓیش گه‌یشٓینه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی كه‌ غه‌ببەت چه‌ند ترسناكه‌و چوٓن باس كراوه‌، ده‌ی بائٓمه‌ش په‌یمان بده‌ین به‌خوای گه‌وره‌و میه‌ره‌بان و له‌ دانٓیشتن و كوٓپو كوٓبوونه‌وه‌و نو‌سٓین و ووتارمان و ئاخاوٓنی نٓیو خٓزانماندا ئه‌م فه‌رموودانه‌ بكه‌ینه‌ درووشم، وه‌ك خوای گه‌وره‌

ده‌فه‌رمووٓیت: ﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ (ق: ١٨) واته‌: هه‌ر قسه‌یه‌ك

بكه‌ن و له‌ زمانٓان ده‌ربچٓیت ئه‌وه‌ بٓی گومان مه‌لانیكه‌یه‌كی چادوٓر به‌ سه‌رتانه‌وه‌یه‌و

ده‌ینووٓسٓیت، یان خوٓشه‌ویستمان موحه‌مه‌د (ﷺ) ده‌فه‌رمووٓیت: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْفِرْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ))^(١).

(١) رواه البخاري (٦٠١٨)، ومسلم (١٨٢).

واته: هەر كه سێك باوه‌ری به‌ خواو پاشه‌پۆژ هه‌یه‌ با قسه‌ی باش بكات یا بێ ده‌نگ بێت.

له‌ كۆتاییدا داواكارین له‌ خواس گه‌وره‌ كه‌ هه‌موو ماندوبوون و تیكۆشانیکمان ته‌نها له‌ به‌ر زاتی خۆی بێت و به‌شی نه‌فس و هه‌واو ئاره‌زوو و هه‌یج كه‌سی تێدا نه‌بێت، به‌رده‌وامیمان پێبهبخشیت له‌ سه‌ر پێگا راسته‌كه‌ی نیسه‌لام، آهین.

﴿ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِمْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ البقرة: ۲۸۶

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين وصلی الله وسلم علی محمد وعلی اله وصحبه وسلم.